

Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Σχολή Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών *Τραπεζική και
Χρηματοοικονομική*

Μεταπτυχιακή Διατριβή

Η Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών και οι επιπτώσεις στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των Κυπριακών εταιρειών

Παναγιώτης Χατζημαυρής

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια
Δρ. Μελίτα Χαρίτου

Δεκέμβριος 2019

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © Παναγιώτης Χατζημαυρής,2019

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Πρόγραμμα Σπουδών Τραπεζική και Χρηματοοικονομική του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Προγράμματος Σπουδών.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους γονείς μου για την πολύτιμη βοήθεια και στήριξη που μου πρόσφεραν κατά την διάρκεια των σπουδών μου, καθώς επίσης και την σύζυγο μου για την κατανόηση και την συνεχή συμπαράσταση που μου παρείχε.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις των εταιρειών αποτελούν σοβαρό αντικείμενο ανάλυσης των οικονομικών αποτελεσμάτων των εταιρειών, καθώς επίσης και την βάση λήψης αποφάσεων για από την διοίκηση της εταιρείας.

Η υιοθέτηση και εφαρμογή κάποιων κοινών αρχών, κανόνων αλλά και διαδικασιών για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών, παρέχουν ομοιόμορφη χρηματοοικονομική πληροφόρηση σε διεθνές επίπεδο. Οι κοινές αρχές, κανόνες και διαδικασίες είναι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ) και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ).

Για την εκπόνηση της παρούσας μεταπτυχιακής διατριβής γίνεται μια ιστορική αναδρομή και περιγραφή για το τι είναι τα ΔΛΠ και τα ΔΠΧΠ, πως δημιουργούνται και ποιος είναι ο σκοπός τους. Έπειτα εξηγείται και αναλύεται η μεγάλη σημασία που έχει η εφαρμογή των ΔΛΠ και των ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών, τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα από την εφαρμογή τους και η επίδραση της χρήσης των ΔΛΠ και ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών.

Στην συνέχεια παρουσιάζεται το Λογιστικό Σύστημα στην Κύπρο και η εξέλιξη του κατά την διάρκεια των χρόνων. Τέλος θα διερευνηθούν και θα αναλυθούν οι συνέπειες της εφαρμογής των ΔΛΠ και των ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των κυπριακών εταιρειών και κατ'επέκταση στην Κυπριακή οικονομία..

Λέξεις κλειδιά: Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ), Οικονομικές καταστάσεις, Κύπρος.

ABSTRACT

The published financial statements of the companies are very important instrument in the decision making by the management of the company as well as from investors and other peoples interested in the company.

In order to exist a common sytem for the preparation of the financial statements around the world, companies have to adopt and apply common principles, rules and procedures, known as International Accounting Standards (IAS) and International Financial Reporting Standards (IFRS).

The following postgraduate thesis describes what IASs and IFRSs are, through a historical overview and description of their purpose. Then it states the importance of the application of IAS and IFRS in the preparation of the financial statements of the companies, as well as the advantages and disadvantages and their impact to the preparation of the financial statements.

Finally the last chapter presents the history of the accounting system in Cyprus and the implications from the application of IAS and IFRS in the preparation of the financial statements for the companies in Cyprus.

Keywords: International Accounting Standards (IAS), International Financial Reporting Standards (IFRS), Financial Statements, Cyprus.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	iv
ABSTRACT.....	v
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	vi
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	viii
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	1
Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα-Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΛΠ/ΔΠΧΠ)	1
Ιστορική Αναδρομή	1
Κύρια όργανα κατάρτισης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ.....	5
Η δομή της IASB	5
Διαδικασία της κατάρτισης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	12
Η Εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Αμερική.....	12
Η εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση	12
Η εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στις Η.Π.Α.	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	26
Πλεονεκτήματα και Μειονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ	26
Πλεονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ	26
Μειονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	36
Εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από τις επιχειρήσεις Εθελοντικά. Χαρακτηριστικά και κίνητρα.....	36

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	40
Η λογιστική στην Κύπρο και η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ	40
ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΣΜΑΤΑ	43

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Παρουσιάζονται συνοπτικά όλες οι σημαντικές συντομογραφίες που έχουν χρησιμοποιηθεί στο κείμενο της πτυχιακής και χρειάζονται επεξήγηση π.χ.:

Δ.Λ.Π.	Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα
Δ.Π.Χ.Α.	Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς
Δ.Π.Χ.Π.	Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης
Ε.Ο.Κ.	Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
Ε.Ε.	Ευρωπαϊκή Ένωση
Η.Π.Α.	Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής
Σ.Δ.Λ.Π.	Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων
ACCA	Association of Chartered Certified Accountants
AISG	Accountants International Study Group
EFRAG	European Financial Reporting Advisory Group
IASB	International Accounting Standard Board
IASC	International Accounting Standards Committee
IASCF	International Accounting Standard Committee Foundation
ICAEW	Institute of Chartered Accountants in England and Wales
IFRIC	International Financial Reporting Interpretation Committee
SAC	Standards Advisory Council
US GAAP	United States Generally Accepted Accounting Principles

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα-Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΛΠ/ΔΠΧΠ)

Ιστορική Αναδρομή

Μετά τον Δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο με την διεύρυνση των δραστηριοτήτων των πολυεθνικών επιχειρήσεων, υπήρξε η ανάγκη για να υπάρχει μια ομοιομορφία των λογιστικών κανόνων σε ολόκληρο τον κόσμο. Κατά καιρούς αρκετοί οργανισμοί έδειξαν ενδιαφέρον για την διεθνή εναρμόνιση των δημοσιευόμενων οικονομικών καταστάσεων και γενικότερα για την εναρμόνιση των λογιστικών πρακτικών. Μεταξύ αυτών τα Ηνωμένα Έθνη, η παγκόσμια τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ). Το μεγαλύτερο ενδιαφέρον όμως το έδειξε η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, η International Accounting Standard Committee, (IASC).

Το 1966 ο πρόεδρος του Ινστιτούτου των ορκωτών λογιστών της Αγγλίας και Ουαλίας (ICAEW), Henry Benson, πρότεινε στα επαγγελματικά λογιστικά σώματα του Καναδά, των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου να δημιουργήσουν την οργάνωση Accountants International Study Group (AISG). Στόχος της AISG θα ήταν η ανάπτυξη συγκριτικών μελετών και ελεγκτικών πρακτικών στις τρεις προαναφερθείσες χώρες. Η πρόταση αυτή υλοποιήθηκε ένα χρόνο μετά το 1968 εκδόθηκε η πρώτη μελέτη αναφορικά με τις συγκριτικές λογιστικές πρακτικές των αποθεμάτων στις χώρες του AISG.

Το 1972 κατά την διάρκεια του στο 10ου παγκόσμιου συνεδρίου λογιστών το οποίο πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας, ο Henry Benson πρότεινε την ίδρυση ενός ανεξάρτητου οργανισμού ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για την έκδοση και ανάπτυξη Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ).

Αντιπρόσωποι της Αγγλίας, Ουαλίας και του Καναδά, συζήτησαν αυτή την πρόταση με εκπροσώπους από την Αυστραλία, την Γαλλία, την Γερμανία, την Ιαπωνία, την Ολλανδία και το Μεξικό.

Η IASC δημιουργήθηκε τελικά στις 29 Ιουνίου 1973, έπειτα από την συμφωνία 16 επαγγελματικών λογιστικών σωμάτων 10 χωρών (της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ολλανδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας, της Ιαπωνίας, του Μεξικού, της Αυστραλίας, των Η.Π.Α. και του Καναδά). Πρώτος πρόεδρος εξελέγητε ο Henry Benson.

Δύο χρόνια αργότερα, το 1975, η IASC εξέδωσε το πρώτο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (ΔΛΠ), ενώ το 1982 υπογράφηκε το αναθεωρημένο καταστατικό της, το οποίο έθετε τους κύριους στόχους της IASC, οι οποίοι ήταν:

- Η έκδοση λογιστικών προτύπων τα οποία θα εφαρμόζονται στις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις, καθώς επίσης και η αποδοχή και τήρησή τους ανά το παγκόσμιο.
- Η βελτίωση και εναρμόνιση των λογιστικών προτύπων, κανόνων και διαδικασιών, σχετικά με την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Μετά το 1970 ξεκίνησε η σιγά-σιγά η ανάπτυξη των διεθνών αγορών χρήματος και κεφαλαίου καθώς επίσης και η αύξηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων διεθνώς, τάση η οποία επικρατεί μέχρι σήμερα.

Οι πολυεθνικές επιχειρήσεις ξεκίνησαν σιγά σιγά την εισαγωγή τους σε αγορές άλλων χωρών και την άντληση κεφαλαίων από αυτές, αλλά η ύπαρξη διαφορετικού λογιστικού καθεστώτος σε κάθε χώρα δυσκόλευε το έργο τους, αφού όσες πολυεθνικές επιχειρήσεις επιθυμούσαν να ενταχθούν σε πολλά διεθνή χρηματιστήρια ταυτόχρονα, έπρεπε να ετοιμάζουν αρκετά σεντ οικονομικών καταστάσεων και να προσαρμόζονται με τις επικρατούσες λογιστικές αρχές σε κάθε χώρα. Αυτό το γεγονός από μόνο του είχε υψηλό κόστος για τις επιχειρήσεις και αρκετές φορές προκαλούσε σύγχυση στις αγορές.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας έδωσε το κίνητρο στους επενδυτές να τοποθετούν κεφάλαια σε ξένες μετοχές και να δημιουργούν χαρτοφυλάκια σε πολλές χώρες. Η έλλειψη μιας κοινής λογιστικής γλώσσας διεθνώς, προκαλούσε αρκετά προβλήματα στους επενδυτές στην σύγκριση των οικονομικών καταστάσεων καθώς επίσης και στην αξιολόγηση των επιχειρήσεων σε διαφορετικές χώρες.

Αυτό δημιούργησε την ανάγκη για την ύπαρξη μιας διεθνούς λογιστικής εναρμόνισης, τόσο για τους επενδυτές, όσο και για τις επιχειρήσεις και έτσι έκαναν την εμφάνιση τους η IASC και τα ΔΛΠ.

Το 1987, η IASC ξεκίνησε ένα σχέδιο με το όνομα Comparability and Improvement Project, το οποίο αποσκοπούσε στην βελτίωση της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων και γενικότερα της ποιότητας των ΔΛΠ, αλλά και της παγκόσμιας αποδοχής τους. Το σχέδιο αυτό ολοκληρώθηκε το 1993 και είχε ως αποτέλεσμα την βελτίωση των αρχικών ΔΛΠ. Έγιναν αλλαγές και βελτιώσεις σε 10 λογιστικά πρότυπα.

Οι αλλαγές αυτές αφορούσαν τα αποθέματα, τα καθαρά αποτελέσματα της περιόδου, τις δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης, τις συμβάσεις κατασκευής έργων, τα ενσώματα πάγια, την αναγνώριση των εσόδων, τις παροχές σε εργαζομένους, τις επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές του συναλλάγματος, τις ενοποιήσεις επιχειρήσεων και το κόστος δανεισμού. Με την ολοκλήρωση του Comparability and Improvement Project ξεκίνησε μια νέα εποχή για την IASC, αφού υιοθετήθηκε μια πιο ομοιόμορφη προσέγγιση στα λογιστικά ζητήματα εγκαταλείποντας την ευέλικτη αντιμετώπισή τους.

Κατόπιν τούτου η IASC έπρεπε να πείσει τους λογιστές και όσους ασχολούνταν με τον κλάδο για την ποιότητα των προτύπων που έκδωσε. Ανάλαβε πρωτοβουλία να πείσει την International Organization of Securities Commission (IOSCO) να δοκιμάσει τα ΔΛΠ. Η IOSCO είναι ένας διεθνής ιδιωτικός οργανισμός με μέλη διάφορες ανεξάρτητες εποπτικές αρχές, όπως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των Η.Π.Α. (Security and Exchange Commission - SEC), η Αρχή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών στο Ηνωμένο Βασίλειο (Financial Service Authority - FSA) και άλλα παρόμοια σώματα.

Η IASC και η IOSCO ξεκίνησαν το 1995 από κοινού ένα πρόγραμμα μελέτης και βελτίωσης των ΔΛΠ, το οποίο ολοκληρώθηκε το 1998. Κατά το διάστημα αυτό έγιναν πολλές και σημαντικές βελτιώσεις στα ΔΛΠ και τον Μάιο του 2000 η IOSCO πρότεινε στα μέλη της να επιτρέπουν την χρήση των ΔΛΠ, αντί των εγχώριων λογιστικών προτύπων, στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων που σχεδιάζουν την εισαγωγή σε διεθνή χρηματιστήρια. Οι αλλαγές που έγιναν κατά την δεκαετία του 1990, έδειξαν την αναγκαιότητα και τον σκοπό της χρήσης των ΔΛΠ.

Το 1997 η IASC ξεκίνησε ένα σχέδιο ανασυγκρότησης (Strategy Working Party) με σκοπό να επανεξετάσει ολόκληρη την δομή και την στρατηγική της. Το εν λόγω σχέδιο προέβλεπε την ανασυγκρότηση της IASC και έτσι την 01 Απριλίου 2001, μετά την ολοκλήρωση της μελέτης «Προτάσεις για την δόμηση στο μέλλον», συστάθηκε το Σώμα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων – International Accounting Standards Board (IASB). Το IASB διαδέχθηκε την IASC και αρμοδιότητα του είναι ο καθορισμός των λογιστικών προτύπων.

Το Σώμα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) είναι ένας οργανισμός, περισσότερο ανεξάρτητος από την προκάτοχό του (IASC). Η έδρα του IASB είναι το Λονδίνο. Μετά το 2001 έχει ευθύνη για την κατάρτιση και έκδοση των λογιστικών προτύπων.

Παράλληλα με το IASB, συστάθηκε και η Διεθνής Επιτροπή Λογιστικών Προτύπων - International Accounting Standard Committee Foundation (IASCF). Η επιτροπή αυτή εδρεύει στις Η.Π.Α. Σκοπός της IASCF είναι κυρίως να ασκεί εποπτικό ρόλο στην IASB.

Η αντικατάσταση της IASC από την IASB, αναφορικά με την κατάρτιση και έκδοση των λογιστικών προτύπων, ήταν το αποκορύφωμα της εξέλιξης που σημειώθηκε από την δημιουργία της IASC (1973) μέχρι και σήμερα (Barth, Landsman and Lang, 2008).

Με την σύσταση των IASB και IASCF, τροποποιήθηκε ο αρχικός στόχος που είχε θέσει η IASC, και η στόχοι της IASB, σύμφωνα με το νέο καταστατικό της IASCF είναι οι ακόλουθοι:

- Η ανάπτυξη ενός ξεχωριστού σετ υψηλής ποιότητας, κατανοητών και εφαρμόσιμων παγκόσμιων λογιστικών προτύπων το οποίο να απαιτεί διαφανείς και συγκρίσιμες πληροφορίες στις δημοσιευόμενες οικονομικές καταστάσεις, οι οποίες να βοηθούν τους συμμετέχοντες στις παγκόσμιες κεφαλαιαγορές και άλλους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να παίρνουν οικονομικές αποφάσεις.
- Η προώθηση, η χρησιμοποίηση και η αυστηρή εφαρμογή αυτών των προτύπων.
- Για να πετύχουν οι δυο πιο πάνω στόχοι, να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές ανάγκες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων καθώς και οι ανάγκες των αναδυόμενων οικονομιών
- Να υπάρχει σύγκλιση των εθνικών λογιστικών προτύπων και των διεθνών λογιστικών προτύπων.

Από τα ανωτέρω φαίνεται ξεκάθαρα πως κύριος στόχος της IASB δεν είναι η εναρμόνιση των εθνικών λογιστικών προτύπων, όπως τον είχε θέσει για πολλά χρόνια η IASC, αλλά η σύγκλιση των παγκόσμιων λογιστικών προτύπων. Με άλλα λόγια η μετάβαση από την IASC στην IASB συνοδεύτηκε και με την μετάβαση από την «εναρμόνιση» στην «σύγκλιση» (Pacter, 2005b).

Για την περίοδο από το 1973 μέχρι το 2000, όσο η IASC είχε την ευθύνη της έκδοσης των λογιστικών προτύπων, τα λογιστικά πρότυπα εκδίδονταν με την ονομασία Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ). Όταν τον Απρίλιο του 2001 ανάλαβε την ευθύνη για την κατάρτιση και έκδοση τους η IASB, τα λογιστικά πρότυπα μετονομάστηκαν σε Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ). Η IASB όμως αποδέχεται τα

41 ΔΛΠ που εκδόθηκαν από την IASC κατά την περίοδο 1973-2000. Μετά τον Απρίλιο του 2001 κάποια από τα ΔΛΠ έχουν επανεξεταστεί και τροποποιηθεί, κάποια άλλα αντικαταστάθηκαν με καινούρια και κάποια καινούρια έχουν αναπτυχθεί με σκοπό να καλυφθούν κάποια λογιστικά θέματα τα οποία δεν είχαν καλυφθεί από τα προηγούμενα ΔΛΠ.

Κύρια όργανα κατάρτισης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Η δομή της IASB1

Δομή για την περίοδο 1973 - 2000

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, η IASC είχε την ευθύνη για την κατάρτιση και δημοσίευση των διεθνών λογιστικών προτύπων από το 1973 έως το 2000. Η IASC δεν ήταν μια συνηθισμένη επιτροπή ή οποία απαρτιζόταν από μια ομάδα ανθρώπων. Η επιτροπή απαρτιζόταν από διάφορα όργανα. Τα κυριότερα όργανα που απάρτιζαν την IASC ήταν:

- **IASC Board:** Το σώμα το οποίο είχε την ευθύνη για την έκδοση των ΔΛΠ. Αποτελείτο από 13 χώρες μέλη και έως 3 επιπρόσθετα οργανικά μέλη. Κάθε χώρα μέλος εκπροσωπούσαν από 2 αντιπροσώπους και ένα τεχνικό σύμβουλο. Στο IASC Board συμμετείχαν επίσης με αντιπροσώπους ως παρατηρητές, διάφοροι οργανισμοί όπως η IOSCO, η FASB και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, οι οποίοι συμμετείχαν στις συζητήσεις, όμως δεν είχαν δικαίωμα ψήφου.
- **Consultative Group:** Ήταν συμβουλευτικό σώμα το οποίο αντιπροσώπευε ένα ευρύ φάσμα διεθνών οργανισμών που ενδιαφέρονταν για την λογιστική.
- **Standing Interpretations Committee (SIC):** Επιτροπή διερμηνειών η οποία
- Είχε την ευθύνη για τον σχολιασμό και τις διερμηνείες των προτύπων. Οι ερμηνείες εγκρίνονταν από το IASC Board.
- **Advisory Council:** Είχε την ευθύνη της εποπτείας στην διαδικασία έκδοσης και ερμηνείας των ΔΛΠ.
- **Steering Committees:** Ειδικές επιτροπές οι οποίες είχαν την ευθύνη για διεκπεραίωση ανεξαρτήτων σχεδίων της ατζέντας

---

¹ Πληροφορίες την ιστοσελίδα www.iasplus.com και www.ifrs.org

Δομή για την περίοδο μετά το 2000

Τον Μάιο του 2000 κατά την διάρκεια της διάσκεψης του Εδιμβούργου, εγκρίθηκε από τα μέλη της IASC η νέα οργανική δομή η οποία απαρτίζεται από τα ακόλουθα τέσσερα όργανα: το IASB (International Accounting Standard Board), την IASCF (International Accounting Standard Committee Foundation), το SAC (Standards Advisory Council) και την IFRIC (International Financial Reporting Interpretation Committee).

Η νέα δομή του IASB είναι μικρότερη σε μέγεθος, τα μέλη που την απαρτίζουν, έχουν πλήρη απασχόληση στην επιτροπή. Επίσης το IASB έχει περισσότερο τεχνικό προσωπικό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι έχει περισσότερα κοινά σημεία με την FASB.

I.A.S.B.: Το Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Σ.Δ.Λ.Π.) είναι η συνέχεια της IASC και εδρεύει στο Λονδίνο. Είναι μια ανεξάρτητη επιτροπή η οποία έχει την ευθύνη κατάρτισης και έκδοσης των Λογιστικών Προτύπων. Αποτελείται από 14 μέλη από τα οποία 12 μέλη έχουν πλήρη απασχόληση και 2 μέλη έχουν μερική απασχόληση. Τα μέλη εκλέγονται από την IASC και έχει ως σκοπό την ευθύνη για την έκδοση των προσχεδίων, την ανάπτυξη και την έκδοση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ). Πριν εκδοθεί κάποιο πρότυπο, το Σ.Δ.Λ.Π. δημοσιεύει ένα προσχέδιο του Προτύπου, το οποίο και τίθεται στη διάθεση των ενδιαφερομένων για σχολιασμό και εισηγήσεις.

Σύμφωνα με το καταστατικό του Σ.Δ.Λ.Π. οι σκοποί του είναι:

1. Η δημιουργία και δημοσίευση Λογιστικών Προτύπων με βάση τα οποία θα συντάσσονται οι οικονομικές καταστάσεις.
2. Η προώθηση της παγκόσμιας αποδοχής και τήρησής των Δ.Λ.Π.
3. Να λαμβάνει υπόψη τις νέες ανάγκες για οικονομική πληροφόρηση που προκύπτουν τόσο από τις μμεγάλες όσο και από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και
4. Να προωθεί την σύγκλιση των εθνικών λογιστικών προτύπων με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης για την επίτευξη λύσεων υψηλής ποιότητας.
5. Να εργάζεται για τη βελτίωση και εναρμόνιση των κανόνων, των Λογιστικών Προτύπων και των διαδικασιών που σχετίζονται με την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

I.A.S.C.F.: Είναι ένας ανεξάρτητος, ιδιωτικός, μη κερδοσκοπικός οργανισμός που ιδρύθηκε το Μάιο του 2000 στην διάσκεψη του Εδιμβούργου από το συμβούλιο της προηγούμενης IASC. Ο βασικός του σκοπός είναι η επίβλεψη του IASB. Η IASCF διοικείται από 22 επιτρόπους (trustees), οι οποίοι έχουν τριετή θητεία. Η επιλογή των επιτρόπων γίνεται με συγκεκριμένα υποχρεωτικά γεωγραφικά κριτήρια. 6 επίτροποι προέρχονται από την Ευρώπη, 6 από την Βόρεια Αμερική, 6 από την Ασία/Ωκεανία, και 4 από τις υπόλοιπες χώρες χωρίς να υπάρχει κάποιος γεωγραφικός περιορισμός. Η επιλογή των επιτρόπων γίνεται τόσο από τον ιδιωτικό όσο και από τον δημόσιο τομέα, με τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει στην επιτροπή ένα ευρύ επαγγελματικό και λειτουργικό υπόβαθρο. Ως επίτροποι εκλέγονται πρώην ακαδημαϊκοί και ελεγκτές, καθώς και διάφοροι χρήστες και συντάκτες των δημοσιευόμενων οικονομικών καταστάσεων κ.α.

Τα καθήκοντα των μελών της IASCF είναι:

1. Ο διορισμός των μελών του I.A.S.B., του S.A.C. και του I.F.R.I.C.
2. Η επιθεώρηση της στρατηγικής και της αποτελεσματικότητας του I.A.S.B.
3. Η έγκριση του προϋπολογισμού της και ο καθορισμός της βάσης για την χρηματοδότηση της.
4. Η επιθεώρηση των γενικών στρατηγικών ζητημάτων που επηρεάζουν τα λογιστικά πρότυπα.
5. Η προώθηση του έργου του I.A.S.B. και της αυστηρής εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Π. χωρίς να ασχολούνται με τα τεχνικά ζητήματα αυτών
6. Η δημιουργία και τροποποίηση των λειτουργικών δραστηριοτήτων του I.A.S.B., του S.A.C. και του I.F.R.I.C.
7. Η έγκριση των τροποποιήσεων του καταστατικού.

S.A.C.: Είναι το επίσημο συμβουλευτικό όργανο του Σ.Δ.Λ.Π., το οποίο συνδέει το Σ.Δ.Λ.Π. με τις επιτροπές λογιστικής τυποποίησης σε κάθε χώρα. Απαρτίζεται από περισσότερα από τριάντα μέλη, τα οποία προέρχονται από διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και από διαφορετικούς επαγγελματικούς χώρους. Η επιτροπή απαρτίζεται από εκπρόσωπους διαφόρων φορέων, οικονομικούς αναλυτές, ακαδημαϊκούς, ελεγκτές, μέλη επαγγελματικών λογιστικών φορέων και επενδυτικών ομίλων οι οποίοι επηρεάζονται και ενδιαφέρονται για τις εργασίες του Σ.Δ.Λ.Π. Τα μέλη του S.A.C. διορίζονται από τους διαχειριστές και έχουν θητεία τρία χρόνια.

Η επιτροπή διενεργεί μαζί με το Σ.Δ.Λ.Π. τρεις τακτικές δημόσιες συνεδριάσεις με το Σ.Δ.Λ.Π. οι οποίες έχουν ως σκοπό την παροχή συμβουλών και υποστήριξη προς το Σ.Δ.Λ.Π. σχετικά με τα τρέχοντα θέματα και την πληροφόρηση του Σ.Δ.Λ.Π. για τις επιπτώσεις των προτεινόμενων Προτύπων στους χρήστες αυτών.

I.F.R.I.C: Παράλληλα με τα Δ.Π.Χ.Π. τα οποία εκδίδονται από την I.A.S.B., εκδίδονται και κάποιες διερμηνείες οι οποίες έχουν την ίδια εξουσία με τα Δ.Π.Χ.Π. Οι διερμηνείες αυτές αναπτύσσονται από την Επιτροπή Διερμηνειών Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, γνωστή ως I.F.R.I.C. η Επιτροπή αυτή αποτελείται από 14 μέλη τα οποία προέρχονται από διάφορες χώρες και επαγγέλματα και έχουν δικαίωμα ψήφου. Τα μέλη της IFRIC ορίζονται από τους επιτρόπους (trustees) της I.A.S.C.F. και έχουν τριετή θητεία. Η επιτροπή συνεδριάζει 6 φορές τον χρόνο και η βασική της αρμοδιότητα είναι η ερμηνεία των λογιστικών προτύπων και η έγκαιρη παροχή οδηγιών σχετικά με λογιστικά θέματα τα οποία δεν αναλύονται επαρκώς στα ήδη εκδοθέντα λογιστικά πρότυπα. Η επιτροπή για να επιτύχει τον σκοπό της και να έχει σωστά αποτελέσματα, συνεργάζεται πολύ στενά με αντίστοιχες εγχώριες επιτροπές. Για να εγκριθεί το προσχέδιο ή η τελική μορφή μιας ερμηνείας, απαιτείται σχεδόν η πλήρης ομοφωνία ανάμεσα στα μέλη της I.F.R.I.C., αφού απαιτείται να υπάρχουν λιγότερες από 3 αρνητικές ψήφοι. Ο πρόεδρος της επιτροπής δεν έχει δικαίωμα ψήφου. Παρά το γεγονός ότι οι ερμηνείες εκδίδονται από την I.F.R.I.C., για να έχουν ισχύ, στο τέλος πρέπει να εγκριθούν από την I.A.S.B.

Working Groups: Είναι συμβουλευτικές ομάδες οι οποίες δημιουργούνται από το IASB, όταν θα αναλάβει κάποιο σημαντικό σχέδιο. Οι ομάδες αυτές έχουν την ευθύνη να παρέχουν επιπλέον συμβουλές στο IASB, αφού μέλη των ομάδων αυτών έχουν περισσότερη επαγγελματική εμπειρία στα επιμέρους ζητήματα. Όπως και στα πιο προαναφερθέντα όργανα, τα Working Groups πραγματοποιούν δημόσιες συνεδριάσεις, στις οποίες προεδρεύει κάποιο μέλος της IASB.

Διαδικασία της κατάρτισης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Αν και η ευθύνη για τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ ανήκει στην IASB, το κάθε ΔΠΧΠ το οποίο εκδίδεται από την επιτροπή είναι αποτέλεσμα μιας πολύ ιδιαίτερα επίπονης και μακράς διεθνούς διαδικασίας. Η διαδικασία είναι γνωστή με το όνομα “Due Process”. Σε αυτήν συμμετέχουν ακαδημαϊκοί, λογιστές, χρηματοοικονομικοί αναλυτές, αρκετοί επιχειρηματίες, ρυθμιστικές αρχές, και οι ενδιαφερόμενοι ιδιώτες και οργανισμοί από ολόκληρο τον κόσμο. Σύμφωνα με το εγχειρίδιο της IASCF, το οποίο εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2006 (IASCF, 2006), η διαδικασία αποτελείται από τα πιο κάτω 6 κύρια στάδια:

Στάδιο 1^ο Καθορισμός της ατζέντας:

Η ατζέντα καθορίζεται από την IASB. Η επιτροπή αποφασίζει και καθορίζει αν κάποιο λογιστικό θέμα θα βρεθεί η όχι στην ατζέντα για συζήτηση και στην συνέχεια να προωθηθεί για να πάρει την μορφή λογιστικού προτύπου. Η διαδικασία που ακολουθείται αναπτύσσεται πιο κάτω.

Υπαλλήλοι της IASB εντοπίζουν μετά από έρευνα τα λογιστικά προβλήματα τα οποία θα μπορούσαν να προταθούν για συζήτηση. Την ίδια στιγμή η IASB μαζί με την SAC, την IFRIC και άλλα μέρη από τον επιχειρηματικό κόσμο και όχι μόνο, συζητούν θέματα τα οποία μπορούν να προστεθούν για συζήτηση. Αφού συγκεντρωθούν όλα τα θέματα, τα πιο σημαντικά προωθούνται στην IASB για να προστεθούν στην ατζέντα για συζήτηση. Η IASB προκειμένου να θέσει κάποιο θέμα στην ατζέντα, εξετάζει ποιο οφέλη μπορεί να επιφέρει στους επενδυτές, λαμβάνοντας υπόψιν την αξιοπιστία που μπορεί να έχουν οι πληροφορίες αυτές για τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων, την αξιοπιστία των πληροφοριών, τις υπάρχουσες οδηγίες και την ποιότητα του προτύπου που ενδεχόμενος να εκδοθεί. Για να εκδοθεί κάποιο πρότυπο πρέπει να υπάρχει απλή πλειοψηφία.

Στάδιο 2ο Καταρτισμός του σχεδίου

Κάθε λογιστικό θέμα το οποίο προστίθεται στην ατζέντα για συζήτηση, έχει κάποιο σχέδιο το οποίο πρέπει να ακολουθηθεί, από την IASB μόνο ή με την συνεργασία κάποιου ρυθμιστή προτύπων. Το σχέδιο αυτό αναφέρει το χρονοδιάγραμμα που πρέπει να ακολουθηθεί, το προσωπικό που θα χρησιμοποιηθεί και η διαδικασία η οποία θα ακολουθηθεί. Αφού μελετηθεί το πρότυπο, δημιουργείται κάποια συμβουλευτική ομάδα για να παρέχει υποστήριξη στην IASB, Σε περίπτωση που η IASB δεν

δημιουργήσει κάποια συμβουλευτική ομάδα πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν έγινε.

Στάδιο 3ο Ανάπτυξη και έκδοση ενός εγγράφου συζήτησης

Η IASB εκδίδει ένα έγγραφο συζήτησης, για το κάθε θέμα για να το εξηγήσει στο κοινό και να λάβει κάποια σχόλια. Αν δεν εκδοθεί έγγραφο συζήτησης, τότε η IASB, πρέπει και πάλι να αναφέρει τους λόγους που δεν το έπραξε. Στα έγγραφα συζήτησης περιλαμβάνεται μια σύντομη περίληψη του θέματος, κάποιες μέθοδοι αντιμετώπισής του, οι αρχικές απόψεις των συντακτών του και η πρόσκληση προς τους ενδιαφερόμενους για σχολιασμό. Ο χρόνος που δίνεται για τον σχολιασμό ενός εγγράφου συζήτησης είναι 120 ημέρες. Εάν όμως πρόκειται για κάποιο σημαντικό θέμα, τότε μπορεί να δοθεί κάποια παράταση από την IASB. Αφού ολοκληρωθούν τα σχόλια, η IASB, δημοσιεύει μια περίληψη τους στην επίσημη ιστοσελίδα της. Αν η επιτροπή κρίνει ότι χρειάζεται περισσότερη διερεύνηση το θέμα, τότε διεξάγονται επιπλέον δημόσιες συζητήσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Στάδιο 4ο Ανάπτυξη και έκδοση ενός προσχεδίου

Η ανάπτυξη του προσχεδίου είναι υποχρεωτική, σε αντίθεση με την προηγούμενη διαδικασία η οποία ήταν εθελοντική. Η IASB είναι υποχρεωμένη να εκδώσει κάποιο προσχέδιο για δημόσιο σχολιασμό. Το προσχέδιο του προτύπου έχει την μορφή κάποιου προτύπου ή τροποποιείται κάποιο υπάρχον πρότυπο. Πρίν εκδοθεί κάποιο προσχέδιο προτύπου λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις του προσωπικού της, τις προτάσεις της SAC και των ομάδων εργασίας και τα σχόλια που έλαβε από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το προσχέδιο εγκρίνεται με την πλειοψηφία 9 μελών της IASB. Στο προσχέδιο επισυνάπτονται και οι απόψεις των μελών που διαφώνησαν με την έκδοση του προτύπου. Και πάλι ο χρόνος που δίνεται για σχολιασμό είναι 120 μέρες. Σε περίπτωση που υπάρξει κάποιο σημαντικό θέμα δίνεται περισσότερος χρόνος, ενώ σε περίπτωση που το θέμα είναι επείγων δίνεται μικρότερο περιθώριο. Με την ολοκλήρωση των σχολίων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της IASB η περίληψη. Παρομοίως με το προηγούμενο στάδιο, αν η επιτροπή κρίνει ότι χρειάζεται περισσότερη διερεύνηση το θέμα, τότε διεξάγονται επιπλέον δημόσιες συζητήσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Στάδιο 5ο Ανάπτυξη και έκδοση ενός ΔΠΧΠ

Αφού ολοκληρωθεί ο δημόσιος σχολιασμός του προσχεδίου του προτύπου, εξετάζονται από την IASB τα σχόλια που θα λάβει. Αφού επιλυθούν τα διάφορα ζητήματα που

πιθανών να προκύπτουν, η επιτροπή συνεδριάζει για να αποφασίσει αν θα εκδώσει δεύτερο προσχέδιο. Αν αποφασιστεί ότι θα εκδοθεί δεύτερο προσχέδιο, τότε ακολουθείται η προαναφερθείσα διαδικασία. Όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες σχετικά με το προσχέδιο, τότε η επιτροπή δίνει εντολή να ετοιμαστεί ένα προσχέδιο του προτύπου για να το ελέγξει η IFRIC. Με την ολοκλήρωση των υπόλοιπων διαδικασιών το πρότυπο οδηγείται για έγκριση από τα μέλη της IASB. Και πάλι απαιτούνται 9 θετικές ψήφοι από τα μέλη της IASB. Όταν εγκριθεί το πρότυπο κατά την δημοσίευση του αναφέρεται η ημερομηνία κατά την οποία θα ξεκινήσει η εφαρμογή του, αλλά και οι αντιθέσεις οι οποίες υπήρξαν για το πρότυπο.

Στάδιο 6ο Διαδικασίες μετά την έκδοση ενός ΔΠΧΠ

Μετά την έκδοση κάποιου προτύπου η IASB και το προσωπικό της, συνεχίζουν να πραγματοποιούν συναντήσεις με διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη επιπλέον διοργανώνονται κάποια σεμινάρια επιμόρφωσης από την IASCF. Μετά την έκδοση του ΔΠΧΠ, η IASB καταγράφει τα σχόλια από την SAC και την IFRIC σχετικά με την ποιότητα του προτύπου. Αυτό μπορεί να δημιουργήσει περισσότερα λογιστικά θέματα τα οποία να προσταθούν στην ατζέντα της IASB.

Στάδιο 7ο Διερευνητικές Επισκέψεις και Διερευνητικοί Έλεγχοι

Μετά από την έκδοση των προτύπων η IASB πραγματοποιεί κάποιες διερευνητικές επισκέψεις για να κατανοήσει τις συνέπειες των ΔΠΧΠ. Πολύ σπάνια οι επισκέψεις να γίνουν νωρίτερα. Οι επισκέψεις γίνονται σε επιχειρήσεις αλλά και σε ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία επηρεάζουν τα ΔΠΧΠ. Μια άλλη μέθοδος, η οποία δεν χρησιμοποιείται τόσο συχνά, για να ελέγξει τα ΔΠΧΠ η IASB είναι μέσω διερευνητικών ελέγχων, όπου δοκιμάζονται τα προτεινόμενα ΔΠΧΠ σε συνεργαζόμενες επιχειρήσεις και στο τέλος γίνεται αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

Επίσης η IASB πραγματοποιεί δημόσιες συνεδριάσεις, οι οποίες γίνονται με την μορφή ανοικτών συνεδριάσεων ή σαν συνεδρίαση στρογγυλής τραπέζης, με τα ενδιαφερόμενα μέρη για ανταλλαγή απόψεων σε συγκεκριμένα θέματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η Εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Αμερική

Η εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Το 1957 με την συνθήκη της Ρώμης, ξεκίνησε σιγά σιγά η τυποποίηση και η εναρμόνιση των λογιστικών πληροφοριών στην Ευρώπη. Στην παράγραφο 3 του Άρθρου 54 της συνθήκης, επισημαίνεται ο στόχος της οικονομικής ισότητας στην τότε Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Η εναρμόνιση ξεκίνησε με την μορφή οδηγιών και επεξηγήσεων, κατά την διάρκεια των δεκαετιών του '70' και '80', οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την εναρμόνιση των λογιστικών πρακτικών, την μείωση των διαφορών στην ερμηνεία και την διευκόλυνση των επενδύσεων στο εξωτερικό αλλά και τις εισαγωγές στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου. Οι σημαντικότερες λογιστικές οδηγίες, μπορούμε να πούμε ότι ήταν η 4η (1978) και η 7η (1983), οι οποίες ενσωματώθηκαν στην εθνική νομοθεσία όλων των κρατών μελών της τότε Ε.Ο.Κ., με αποτέλεσμα οι οικονομικές καταστάσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, να μπορούν να είναι συγκρίσιμες μεταξύ τους και να υπάρχει μια ομοιομορφία στην παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Η 4^η οδηγία έθεσε ως βασική αρχή των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων την αρχή της πραγματικής και δίκαιης αξίας (True and Fair View) και η 7^η οδηγία διευθετούσε θέματα αναφορικά με τις ενοποιήσεις και εφαρμόστηκε η αρχή της πραγματικής και δίκαιης αξίας στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις.

Παρόλα αυτά οι λογιστικές οδηγίες και ιδίως η ευρεία έννοια της αρχής της πραγματικής και δίκαιης αξίας, αποτέλεσαν για πολλά χρόνια σημείο έντονης αντιπαράθεσης και προστριβής. Η αρχή της πραγματικής και δίκαιης αξίας σχετίζεται με τον στόχο των οικονομικών καταστάσεων γενικότερα. Ωστόσο, η μη ύπαρξη ενιαίας λογιστικής φιλοσοφίας στην Ευρώπη οδήγησε σε διαφορετική ερμηνεία της 4^{ης} οδηγίας από χώρα σε χώρα. Ενώ η παραδοσιακή βρετανική σκέψη θεωρούσε ως πρωταρχικό στόχο την παροχή πληροφοριών στους επενδυτές για την λήψη αποφάσεων, στην ηπειρωτική Ευρώπη οι δημοσιευόμενες οικονομικές καταστάσεις εξυπηρετούσαν περισσότερους χρήστες και ως εκ τούτου και

περισσότερους σκοπούς. Έτσι ενώ σε κάποιες χώρες οι οικονομικές καταστάσεις θεωρούνταν ότι χαρακτηρίζονται από την αρχή της πραγματικής και δίκαιης αξίας, σε κάποιες άλλες ερμηνεύονταν διαφορετικά (Baker and Wallage, 2000).

Σε συνδυασμό με τα πιο πάνω, το γεγονός πως η αρχή της πραγματικής και δίκαιης αξίας άρχισε να ερμηνεύεται διαφορετικά με το πέρασμα του χρόνου, δημιούργησε προβλήματα στην αποτελεσματικότητα των λογιστικών οδηγιών (Soderstrom and Sun, 2007).

Το γεγονός ότι οι λογιστικές οδηγίες προσέφεραν πολλές εναλλακτικές επιλογές αλλά και ευελιξία στα κράτη-μέλη, δεν υπήρχε ομοιόμορφη εφαρμογή των οδηγιών και ερμηνεύονταν διαφορετικά από χώρα σε χώρα. Το γεγονός αυτό και σε συνδυασμό με το ότι κάθε χώρα είχε τα δικά της ξεχωριστά χαρακτηριστικά, οδήγησε τις λογιστικές οδηγίες στο να μην επιφέρουν το προσδοκώμενο επίπεδο συγκρισιμότητας και ισοτιμίας των οικονομικών καταστάσεων στην Ευρώπη [Hora, Tondkar and Adhikari (1997), Haller (2002) και Vansteeger, (2005)]. Δέν διέφερε μόνο ο τρόπος που εφαρμόζονταν οι λογιστικές οδηγίες από χώρα σε χώρα. Σύμφωνα με τον Haller (2002), οι λογιστικές οδηγίες δεν εφαρμόστηκαν ταυτόχρονα σε όλα τα κράτη - μέλη. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Δανία ήταν οι πρώτες χώρες που την εισήγαγαν το 1981 στον εθνικό τους νόμο, την 4^η λογιστική οδηγία, αρκετές χώρες την υιοθέτησαν πολύ αργότερα όπως η Αυστρία η οποία υιοθέτησε την οδηγία 1996. Το ίδιο συνέβηκε και με την 7^η λογιστική οδηγία η οποία υιοθετήθηκε από την Γερμανία και την Γαλλία δυο χρόνια μετά την έκδοση της η Αυστρία όπως και την 4^η οδηγία την υιοθέτησε το 1996.

Ωστόσο, αν και οι λογιστικές οδηγίες ερμηνεύτηκαν με διαφορετικό τρόπο και εφαρμόστηκαν σε διαφορετικό χρόνο, η προσπάθεια που καταβλήθηκε από την Ε.Ε. για την εφαρμογή τους, ήταν το πρώτο βήμα για την λογιστική εναρμόνιση διεθνώς.

Μετά την σταδιακή εφαρμογή των λογιστικών οδηγιών οι παρεχόμενες λογιστικές πληροφορίες άρχισαν να παρουσιάζονται πιο οργανωμένα και οι λογιστικοί κανόνες άρχισαν να έχουν υποχρεωτική κωδικοποίηση. Με την εισαγωγή των λογιστικών οδηγιών στους εθνικούς νόμους των κρατών - μελών της Ε.Ε., αρκετές επιχειρήσεις επηρεάστηκαν αλλάζοντας τις μεθόδους παρουσίασης, έκδοσης και ελέγχου των οικονομικών τους καταστάσεων. Αποτέλεσμα της αλλαγής αυτής ήταν η μορφή των ισολογισμών, των καταστάσεων αποτελεσμάτων χρήσης και των

λοιπών παρεχόμενων πληροφοριών, να γίνει παρόμοια σε όλα τα εθνικά λογιστικά συστήματα της Ευρώπης (Haller, 2002 και Thorell and Whittington, 1994).

Ωστόσο στην πράξη οι λογιστικές οδηγίες δεν μπόρεσαν να εκπληρώσουν τις αναμενόμενες προσδοκίες και τους στόχους της εφαρμογής τους, για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

Αφού οι λογιστικές οδηγίες απέτυχαν να εφαρμοστούν, για να επιτευχθεί ο στόχος της δημιουργίας μιας κοινής οικονομικής αγοράς, όπου θα επιτρέπονταν οι ελεύθερη μετακίνηση κεφαλαίου, εργατικού δυναμικού και οικονομικών δραστηριοτήτων, η Ε.Ε. έβαλε προτεραιότητα την εναρμόνιση των εθνικών λογιστικών προτύπων.

Ο λόγος της αλλαγής στην πολιτική της Ε.Ε., ήταν οι σημαντικές αλλαγές οι οποίες συνέβησαν στις αρχές της δεκαετίας του '90, τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην παγκόσμια οικονομία, σε συνδυασμό με την αποτυχία εφαρμογής των λογιστικών οδηγιών. Είναι γνωστό ότι κατά στην αυγή της δεκαετίας του '90 αναπτύχθηκε κατακόρυφα το εμπόριο και οι ξένες επενδύσεις, όπως επίσης αναπτύχθηκαν και οι κεφαλαιαγορές, λόγω της ραγδαίας προόδου της τεχνολογίας και της επικοινωνίας.

Για τους πιο πάνω λόγους η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αποφάσισε ότι πρέπει να υιοθετήσει μια νέα πολιτική, και να εφαρμοστεί ένας κοινά αποδεκτός τρόπος παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων. Με τα πιο πάνω δεδομένα η Ε.Ε είχε τις ακόλουθες τρεις επιλογές:

- Την υιοθέτηση ενός ήδη διεθνώς αναγνωρισμένου τρόπου παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων, όπως είναι τα US GAAP.
- Την δημιουργία των δικών της ξεχωριστών Ευρωπαϊκών λογιστικών προτύπων
- Την υιοθέτηση των 'ήδη ανεπτυγμένων ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, σε συνεργασία με την IASC.

Τελικά η Ε.Ε. αποφάσισε να υιοθετήσει τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Ωστόσο η απόφασή της εξαρτήθηκε από διάφορους παράγοντες.

Ο λόγος που δεν επέλεξε τα US GAAP, τα οποία ήταν λογιστικά πρότυπα υψηλής ποιότητας ήταν ότι η λογιστική στην Ε.Ε θα βασιζόταν σε ένα σετ λογιστικών κανόνων και προτύπων τα οποία ήταν σχεδιασμένα για να καλύπτουν τις ανάγκες ενός συγκεκριμένου περιβάλλοντος και οικονομίας και μάλιστα μιας χώρας που δεν είναι καν μέλος της Ε.Ε. (Whittington, 2005).

Επιπλέον, τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ θεωρούνται πολιτικά ουδέτερα, σε σχέση με τα US GAAP (Hope, Jin and Kang, 2006). Στο δίλημμα για την επιλογή μεταξύ των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και στην συγγραφή νέων, ξεχωριστών ευρωπαϊκών λογιστικών προτύπων, η επιλογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είχε το πλεονέκτημα ότι αυτά ήταν ήδη ανεπτυγμένα και έτσι δεν χρειαζόταν να δαπανηθεί χρόνος από τη Ε.Ε. για την δημιουργία νέων προτύπων. Επίσης τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είχαν ήδη αρχίσει να βελτιώνονται ποιοτικά και να αποκτούν διεθνή αναγνώριση (Whittington, 2005 και Flower, 1997).

Για να μπορέσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υιοθετήσει και να υποστηρίξει τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ υπήρξε συμφωνία με την IASC να γίνει παρατηρητής στο IASC Board. Η απόφαση αυτή πάρθηκε στην διάσκεψη των Βρυξελλών το 1990.

Μετά το 1995 η Ε.Ε. ξεκίνησε να μεταβαίνει από τις λογιστικές οδηγίες στα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, έχοντας ως σκοπό και στόχο την υποχρεωτική λογιστική μετάβαση στα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από τις εισηγμένες επιχειρήσεις της Ε.Ε., το 2005. Για να πετύχει αυτό τον σκοπό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημιούργησε την Contact Committee το 1996, η οποία αποτελείτο από κυβερνητικούς ειδικούς. Στόχος της Contact Committee να υπάρξει μια εύκολη εναρμόνιση των λογιστικών οδηγιών, παροχή συμβουλών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθώς επίσης και ο έλεγχος της συμμόρφωσης των λογιστικών οδηγιών με τα πρότυπα της IASC. Με αυτό τον τρόπο το κάθε κράτος - μέλος της Ε.Ε. μπορούσε να αποφασίσει εάν και σε ποιο βαθμό οι επιχειρήσεις του μπορούσαν να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, χωρίς την αθέτηση των κανονισμών από τις λογιστικές οδηγίες (Haller, 2002).

Η Ε.Ε. από το 2000 και μετά ξεκίνησε να εισέρχεται στο τελικό στάδιο σχετικά με την υιοθέτηση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 2000 ένα έγγραφο με τίτλο «Στρατηγική χρηματοοικονομικής πληροφόρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: η μελλοντική πορεία». Με αυτό το έγγραφο η Ε.Ε. ανακοίνωνε την πρόθεση, για τον καταρτισμό των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από τις εισηγμένες στα χρηματιστήρια επιχειρήσεις της Ε.Ε., αντί να χρησιμοποιούνται τα εγχώρια λογιστικά πρότυπα, το αργότερο από το 2005 και μετά.

Κατά την διάρκεια της Συνόδου των Υπουργών Οικονομικών της Ε.Ε. (ECOFIN), τον Ιούλιο του 2000, υπήρξε αποδοχή αυτής της απόφασης. Έτσι τον Φεβρουάριο του 2001 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε προσχέδιο νομοθεσίας, αναφορικά

με το πιο πάνω θέμα.

Η πιο καθοριστική χρονιά για την υιοθέτηση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από την Ε.Ε., ήταν το 2002, αφού με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (11/09/2002) και του Συμβουλίου της Ευρώπης (19/07/2002), εγκρίθηκε η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφορικά με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Ο κανονισμός προέβλεπε, όλες οι επιχειρήσεις οι οποίες ήταν εισηγμένες σε χρηματιστήρια της Ε.Ε. θα έπρεπε να ετοιμάζουν ενοποιημένες οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, με ημερομηνία πρώτης εφαρμογής και ισχύς την 01/01/2005. Παρόλα αυτά στον κανονισμό προβλεπόντουσαν και κάποιες εξαιρέσεις για την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ μέχρι την 01/01/2007.

- Επιχειρήσεις οι οποίες ήταν εισηγμένες σε χρηματιστήριο εκτός της Ε.Ε. και χρησιμοποιούσαν άλλα διεθνώς αποδεκτά πρότυπα (US GAAP) από την αρχή μιας διαχειριστικής περιόδου (η οποία είχε ξεκινήσει πριν την υιοθέτηση του κανονισμού για τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από την Ε.Ε.)
- Επιχειρήσεις των οποίων μόνο οι χρεωστικοί τίτλοι ήταν εισηγμένοι σε μια οργανωμένη αγορά της Ε.Ε., μπορούσαν να καθυστερήσουν την μετάβαση στα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ το αργότερο μέχρι την 01/01/2007.

Ο κανονισμός αυτός, εκτός από τα 25 μέλη της Ε.Ε., εφαρμόστηκε και στις χώρες του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.), στην Νορβηγία, στην Ισλανδία και το Λιχτενστάιν, γεγονός που έδωσε ενίσχυσε την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ευρώπη. Η εφαρμογή του κανονισμού υποχρέωσε ένα μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ τα έτη 2005 και 2007. Παράλληλα δόθηκε στα κράτη - μέλη της Ε.Ε η δυνατότητα για να αποφασίσουν ανεξάρτητα εάν η λογιστική μετάβαση θα επεκταθεί και σε άλλες οικονομικές καταστάσεις πέρα από τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις των εισηγμένων εταιριών. Σε κάθε κράτος-μέλος ξεκίνησαν συζητήσεις για το εάν θα έπρεπε τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ να εφαρμοστούν στις μη εισηγμένες επιχειρήσεις καθώς επίσης και στις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις των εισηγμένων εταιριών.

Παρόλα αυτά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ήθελε να ελέγχει και να εγκρίνει τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ τα οποία θα εφαρμόζονταν στην Ε.Ε. αντί να έχει την ευθύνη κάποιος άλλος ανεξάρτητος οργανισμός, όπως για παράδειγμα η IASB. Για αυτό τον λόγο κάθε ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, το οποίο εκδίδεται από τη IASB περνούσε από

έλεγχο και έγκριση για να μπορεί να εφαρμοστεί στην Ε.Ε. Έτσι παρά το γεγονός ότι οι εισηγμένες επιχειρήσεις στην Ε.Ε. είχαν την υποχρέωση της ετοιμασίας των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, εφαρμόζαν μόνο όσα εγκρίνονται από την Ε.Ε. Σύμφωνα με τις πρόνοιες του κανονισμού της Ε.Ε. κάθε ΔΛΠ/ΔΠΧΠ για να μπορεί να εφαρμοστεί πρέπει να είναι κατανοητό, συναφές, αξιόπιστο και συγκρίσιμο αλλά και να μην είναι αντίθετο με τις λογιστικές οδηγίες.

Η εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) αρ.1606/2002, ο οποίος προνοεί την υποχρεωτική εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ε.Ε. έχει ως σκοπό την διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου διαφάνειας, συγκρισιμότητας και αποτελεσματικότητας στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων για να υπάρχει προστασία αλλά και εμπιστοσύνη των επενδυτών προς τις αγορές χρήματος και κεφαλαίου της Ε.Ε. Αυτή η αλλαγή η οποία συνέβηκε στην Ε.Ε. αναφορικά με την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, ήταν καθοριστικός παράγοντας για την ύπαρξη ομοιομορφίας της παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων εντός της Ε.Ε., καθώς επίσης και στην ύπαρξη ομοιομορφίας μεταξύ των οικονομικών καταστάσεων με τον υπόλοιπο κόσμο (Armstrong, Barth, Jagolinzer and Riedl (2010)).

Πιο πάνω περιεγράφηκε η διαδικασία κατά την οποία αναπτύσσονται τα λογιστικά πρότυπα από την IASB. Ένα από τα μέρη τα οποία συμμετέχουν σε αυτή την διαδικασία είναι η EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group), ο οποίος είναι ένας οργανισμός της Ε.Ε. ο οποίος αποτελείται από άτομα εξειδικευμένα στην λογιστική και παρέχει συμβουλές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τα διάφορα τεχνικά λογιστικά θέματα.

Κάθε πρότυπο το οποίο εκδίδεται από την IASB, εξετάζεται από την EFRAG και αποφασίζεται αν θα προταθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να χρησιμοποιείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αξιολογεί την πρόταση της EFRAG και στην συνέχεια προτείνει ένα προσχέδιο κανονισμού. Έπειτα το προσχέδιο αυτό προωθείται στην ARC (Accounting Regulatory Committee). Η ARC είναι ένας οργανισμός ο οποίος αποτελείται από αντιπροσώπους, από κάθε χώρα μέλος της Ε.Ε.. Αφού μελετήσει το προσχέδιο λαμβάνει υπόψη τα τεχνικά ζητήματα του προτύπου και το αν θα βοηθήσει το γενικότερο Ευρωπαϊκό δημόσιο συμφέρον και εκφράζει την άποψη της για το πρότυπο της IASB. Αν η απόφαση της είναι θετική, η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή. καλείται να αποφασίσει εάν θα το εφαρμόσει όπως προτάθηκε, αν θα το τροποποιήσει ή αν θα το απορρίψει. Σε περίπτωση που θα εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τότε γίνεται κανονισμός και εφαρμόζεται στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εισηγμένων επιχειρήσεων στην Ε.Ε. Αν αντίθετα η πρόταση της ARC είναι αρνητική, τότε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει δύο επιλογές: Είτε να το στείλει στην EFRAG για επιπρόσθετη μελέτη και διορθώσεις ή να το στείλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να αποφασίσει αν θα εφαρμόζεται ή όχι (KPMG IFRG Limited, 2005).

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα σχετικά με τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν από την EFRAG για τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ τα οποία είχαν εκδοθεί, είναι οι ενστάσεις για το ΔΛΠ_39 «Χρηματοοικονομικά Μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση» και ειδικά για τις απαιτήσεις του σχετικά με την λογιστική αντιστάθμισης (hedge accounting). Το προαναφερόμενο ΔΛΠ προκάλεσε τότε και την έντονη αντίδραση των γαλλικών τραπεζών. Για αυτό τον λόγο ο τότε πρόεδρος της Γαλλίας Ζακ Σιράκ απέστειλε επιστολή στον Ρομάνο Πρόντι, πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να του εκφράσει την έντονη ανησυχία του για τις ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες που θα μπορούσε να έχει το ΔΛΠ_39 στην Γαλλία και κατ'επέκταση στην Ευρώπη. Μετά από ένα μήνα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσω του επιτρόπου της Frits Bolkestein, εξέφρασε την ανησυχία του για το ΔΛΠ_39 στον πρόεδρο της IASB David Tweedie, παρά το γεγονός ότι στήριξε τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στο σύνολό τους. Την ίδια αντιμετώπιση προς το ΔΛΠ_39 είχε η ARC και το ECOFIN. Η ARC ενέκρινε για χρήση στην Ε.Ε. τα περισσότερα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, εκτός από το ΔΛΠ_32 «Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση», το ΔΛΠ_39 «Χρηματοοικονομικά Μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση» και τις ερμηνείες τους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ακολουθώντας την σύσταση της ARC, εξέδωσε τον Κανονισμό (ΕΚ) Αριθ. 1725/2003 (29/09/2003) με τον οποίο ενέκρινε την πλειοψηφία των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και των ερμηνειών τους αλλά εξαίρεσε κάποια κομμάτια από το ΔΛΠ 32 και το ΔΛΠ 39. Τα κομμάτια τα οποία εξαιρέθηκαν αφορούσαν τον τρόπο παρουσίασης των αλλαγών των εύλογων αξιών των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων στις οικονομικές καταστάσεις. Η IASB προσπάθησε να λύσει το πρόβλημα, αναθεωρώντας τα επίμαχα σημεία των προτύπων. Παρόλα τα προβλήματα που υπήρχαν η μεγαλύτερη τράπεζα στην Ευρώπη, η HSBC, ανακοίνωσε την πρόθεσή της το

2004 να εφαρμόσει όλα τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, συμπεριλαμβανομένου και του ΔΛΠ_39, όπως εκδόθηκε από την IASC, ανεξάρτητα από την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αν τελικά θα το ενέκρινε ή όχι. Αργότερα η EFRAG και η ARC εξέδωσαν την τελική τους απόφαση για έγκριση προς χρήση των ΔΛΠ_32 και ΔΛΠ_39. Η ARC όμως εισηγήθηκε την αποκοπή της επιλογής των εύλογων αξιών και κάποιων απαιτήσεων λογιστικής αντιστάθμισης. Η πρόταση αυτή έγινε δεκτή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τον Ιούνιο του 2005 η IASB αναθεώρησε το σημείο του ΔΛΠ_39 σχετικά με την επιλογή των εύλογων αξιών. Η αναθεώρηση αυτή έγινε δεκτή από την ARC και πιο μετά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιλύοντας ένα από τα πιο επίμαχα σημεία στην ιστορία των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ (Armstrong, et al, 2010).

Παρά το γεγονός ότι τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα εφαρμόζονταν υποχρεωτικά από την 1^η Ιανουαρίου 2005, αρκετές επιχειρήσεις αποφάσισαν να υιοθετήσουν οικειοθελώς τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ πριν την έναρξη της ισχύος τους. Το φαινόμενο αυτό ήταν αρκετά έντονο κατά το δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1990, όταν πολλά χρηματιστήρια ξεκίνησαν να τάσσονται υπέρ της χρήσης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από τις εισηγμένες εταιρείες.

Η εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στις Η.Π.Α.

Ο κυριότερος σκοπός της IASB, όπως συμπεραίνεται από τα πιο πάνω γεγονότα, είναι η ύπαρξη ομοιότητας στα λογιστικά πρότυπα και η γενικότερη αποδοχή τους από τις επιχειρήσεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, έχουν αποκτήσει μεγαλύτερο κύρος και έχουν γίνει αποδεκτά ανά το παγκόσμιο. Σήμερα, περισσότερες από 100 χώρες απαιτούν την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, οδηγώντας στην χρήση ενός παγκόσμια αποδεκτού λογιστικού κώδικα.

Από νωρίς έγινε αντιληπτό ότι για να μπορέσει να επιτευχθεί ο στόχος της IASB, θα ήταν σημαντικό τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, να γίνουν αποδεκτά στην Αμερική. Τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ αναγνωρίζονταν ολοένα και περισσότερο και ανταγωνίζονται τα US GAAP (United States Generally Accepted Accounting Principles). Για πολλά χρόνια υπήρχε η άποψη ότι τα US GAAP ήταν πρότυπα των οποίων η χρήση οδηγούσε στην ετοιμασία πολύ καλής ποιότητας λογιστικών προτύπων, όμως η εμφάνιση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ εμφανίστηκε και το δίλημμα ποιο από το δυο πρότυπα

είναι καλύτερο και αν θα μπορούσαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ να επεκταθούν και να εφαρμοστούν στις ΗΠΑ για έτσι η IASB αλλά και τα πρότυπα της να γίνουν αποδεκτά σε ολόκληρο τον κόσμο [Barth, Landsman, Lang and Williams (2006)].

Στην πραγματικότητα τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είναι όμοια με τα US GAAP, αφού βασίζονται στα αγγλοσαξονικά λογιστικά πρότυπα. Και τα δυο πρότυπα, τόσο τα ΔΛΧΠ/ΠΧΠΧ όσο και τα US GAAP αναπτύσσονται από ανεξάρτητους οργανισμούς, την IASB και την FASB αντίστοιχα και έχουν ως βασικό σκοπό την αξιόπιστη πληροφόρηση των μετόχων. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πόσα κοινά χαρακτηριστικά έχουν τα δυο συστήματα, είναι ο τρόπος ο οποίος απαγορεύουν την χρήση των κρυμμένων αποθεματικών. Το ΔΛΠ_10 «Γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού» και το ΔΛΠ 37 «Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις» από την μια, και το FAS No. 5 «Λογιστική για Απρόοπτα» από την πλευρά την άλλη, απαγορεύουν με σχεδόν ίδιο τρόπο την χρήση των κρυμμένων αποθεματικών.

Παρόλο που τα δυο πρότυπα να έχουν σαν βάση το αγγλοσαξονικό λογιστικό μοντέλο και αρκετές ομοιότητες στον τρόπο παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων, έχουν και αρκετές διαφορές, με βασικότερη την μέθοδο ανάπτυξης των προτύπων. Η IASB βασίζεται περισσότερο σε αρχές (principles), ενώ η FASB βασίζεται σε κανόνες (rules). Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, κατά την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, ο λογιστής που εφαρμόζει τα πρότυπα για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, να έχει περισσότερη ελευθερία χρησιμοποίησης άλλων εναλλακτικών μεθόδων εφαρμογής του προτύπου χρησιμοποιώντας την κριτική του σκέψη. Αντίθετα, ο λογιστής που χρησιμοποιεί τα Αμερικάνικα πρότυπα για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, κατά την εφαρμογή τους πρέπει να ακολουθεί λεπτομερές οδηγίες εφαρμογής των προτύπων όπως επίσης αυστηρούς και πολύπλοκους κανόνες.

Από τα πιο πάνω συμπεραίνεται ότι υπάρχουν δυο διαφορετικοί τρόποι σκέψης σχετικά με το πώς ετοιμάζονται οι οικονομικές καταστάσεις. Στην μια πλευρά βρίσκετε η IASB η οποία υποστηρίζει ότι με το να αφήνονται ελεύθερα οι συντάκτες των οικονομικών καταστάσεων να εφαρμόσουν τα πρότυπα κατά την διάρκεια της ετοιμασίας των οικονομικών καταστάσεων, μπορούν να παρουσιάζουν πιο αντικειμενικά και σωστά την πραγματική εικόνα μιας επιχείρησης. Από την άλλη πλευρά με το σκεπτικό της εφαρμογής των

Αμερικάνικων προτύπων, περιορίζεται σε μεγάλο βαθμό η χειραγώγηση των οικονομικών αποτελεσμάτων [Deloitte (2007), PricewaterhouseCoopers (2006)].

Στην Αμερική απαιτείται από την Αμερικάνικη επιτροπή κεφαλαιαγοράς, η εφαρμογή των US GAAP, κατά την διάρκεια της ετοιμασίας των οικονομικών καταστάσεων των Αμερικάνικων επιχειρήσεων. Επιπλέον επιβάλλει στις ξένες επιχειρήσεις οι οποίες θέλουν να ενταχθούν στα Αμερικάνικα χρηματιστήρια είτε την χρήση των US GAAP είτε την προσαρμογή των οικονομικών τους καταστάσεων στα Αμερικάνικα πρότυπα, όταν χρησιμοποιούν διαφορετικά λογιστικά πρότυπα. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο γεγονός ότι έτσι θα προστατευθεί το αμερικάνικο επενδυτικό κοινό, αφού θα μπορεί να κρίνει τις πληροφορίες που λαμβάνει στην ίδια βάση και έτσι θα μπορεί να λαμβάνει πιο ορθές λογιστικές αποφάσεις. Αυτή η απόφαση της Αμερικάνικης επιτροπής κεφαλαιαγοράς βασίστηκε στην άποψη που επικρατούσε ότι τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, είναι κατώτερης ποιότητας από τα Αμερικάνικα πρότυπα.(Nicolaisen, 2005).

Αντιθέτως υπήρχε και η αντίθετη άποψη , που υποστήριζε ότι αυτή η προσαρμογή δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει στην παροχή συγκρίσιμων λογιστικών πληροφοριών, αφού τα δεδομένα που παρέχονται από την προσαρμογή δεν είναι αρκετά για την ετοιμασία ενός ισολογισμού με την χρήση των US GAAP και έτσι η συγκρισιμότητα των λογιστικών πληροφοριών δεν θα είναι σωστή. Επίσης η όλη διαδικασία της προσαρμογής είναι πολύ χρονοβόρα και με μεγάλο κόστος αποτρέποντας έτσι πολλές ξένες εταιρείες που θέλουν να ενταχθούν σε κάποιο Αμερικάνικο χρηματιστήριο (Carnachan, 2003).

Αυτός ήταν ο λόγος που το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης (NYSE) και το American Stock Exchange (AMEX) ξεκίνησαν στις αρχές της δεκαετίας του '90 να πιέζουν τη επιτροπή κεφαλαιαγοράς να αποσύρει αυτή την νομοθεσία για την προσαρμογή. Το 1996 η επιτροπή κεφαλαιαγοράς αποφάσισε όπως επιτρέψει, υπό προϋποθέσεις, την εισαγωγή στα αμερικάνικα χρηματιστήρια, εταιρειών οι οποίες χρησιμοποιούν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Προς το τέλος της ίδιας χρονιάς ψηφίστηκε νομοθεσία από το κογκρέσο, η οποία παρότρυνε την επιτροπή κεφαλαιαγοράς να συνεργαστεί για την διεθνή λογιστική εναρμόνιση και την ανάπτυξη των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ.

Στις αρχές της δεκαετίας του 2000 ξέσπασαν στην Αμερική αρκετά μεγάλα σκάνδαλα όπως αυτά της Enron και της WorldCom τα οποία έθεσαν σε αμφιβολία

τα US GAAP. Πολλοί θεώρησαν ότι αυτά τα σκάνδαλα οφείλονται σε μεγάλο βαθμό και στα αμερικάνικα λογιστικά πρότυπα, και ξεκίνησαν να υπάρχουν αμφιβολίες κατά πόσο η ποιότητα των US GAAP είναι ανώτερη από αυτή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. [Lange and Howieson (2005), Nisbett and Sheikh (2007) κ.α.].

Ο πιο βασικός λόγος είναι ότι τα αμερικανικά λογιστικά πρότυπα βασίζονταν περισσότερο σε κανόνες και δεν ήταν τόσο ευέλικτα σε σχέση με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, τα οποία με την ευελιξία που είχαν οι συντάκτες των οικονομικών καταστάσεων έδιναν έμφαση στην ουσία των οικονομικών συναλλαγών. Επίσης υπήρξε και η υπόνοια ότι ενεδόχονταν στους συντάκτες των οικονομικών καταστάσεων να ετοιμάζουν παραπλανητικές οικονομικές καταστάσεις (Nisbett and Sheikh 2007).

Οι ελεγκτές της Enron, μετά που ξέσπασε το σκάνδαλο, κατηγορήθηκαν ότι σχεδίασαν χρηματοοικονομικούς τίτλους οι οποίοι μπορεί να ακολουθούσαν τις πρόνοιες της νομοθεσίας, δεν τηρούσαν όμως τον ουσιαστικό τους σκοπό. Το 2002 τέθηκε σε εφαρμογή ο νόμος Sarbanes – Oxley, ο οποίος καλούσε την επιτροπή κεφαλαιαγοράς να εισάγει λογιστικά πρότυπα τα οποία να βασίζονται σε αρχές, δηλαδή να έχουν τα χαρακτηριστικά των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ (Carnachan, 2003).

Μετά από την αμφισβήτηση που έτυχαν τα αμερικανικά πρότυπα, και την αποδοχή που είχαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, το συμβούλιο της IASB έλαβε μέρος σε μια κοινή συνεδρίαση τον Σεπτέμβριο του 2002 με το συμβούλιο της FASB, στα γραφεία της FASB στο Norwalk και συμφώνησαν ότι θα ξεκινήσουν μια κοινή προσπάθεια για την ανάπτυξη λογιστικών προτύπων υψηλής ποιότητας τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων στην Αμερική αλλά και στο εξωτερικό. Ένα μήνα μετά, τον Οκτώβριο εκδόθηκε μια συμφωνία η οποία επιτεύχθηκε μεταξύ των δυο επιτροπών, γνωστή ως η συμφωνία του Norwalk. Με την συμφωνία αυτή οι δύο επιτροπές δεσμεύονταν για την σύγκληση των αμερικάνικων και των ευρωπαϊκών λογιστικών προτύπων και αποφάσισαν ότι θα καταβάλουν προσπάθειες για να γίνουν τα δυο πρότυπα συμβατά μεταξύ τους όσο πιο σύντομα γίνεται και ότι θα καταβάλλουν προσπάθειες για να παραμείνουν συμβατά τα πρότυπα και στο μέλλον. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος οι δυο επιτροπές συμφώνησαν ότι θα έκαναν ότι απαιτείτο για να μειωθούν οι διαφορές που υπήρχαν μεταξύ των λογιστικών προτύπων και να σιγά σιγά στο μέλλον να καταργηθούν.

Αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι θα ξαναδημιουργούνταν λογιστικά πρότυπα

τα οποία να είναι συμβατά μεταξύ τους, αλλά ότι τα πρότυπα θα μπορούσαν να συνεχίσουν να υπάρχουν χωρίς να υπάρχουν πολλές διαφορές μεταξύ τους. [Lange and Howieson (2005), Nicolaisen (2005)].

Αυτή η συμφωνία μεταξύ των δυο επιτροπών έφερε πολλές αντιδράσεις για το εάν τελικά θα υπήρχε σύγκλιση, καθώς επίσης και για το γεγονός ότι αυτή η προσπάθεια θα ήταν πολύ χρονοβόρα και πιθανών να επέφερε μεγάλο οικονομικό κόστος μέχρι την τελική αποτύπωση των νέων λογιστικών προτύπων. Παρόλα αυτά όμως η συμφωνία που επιτεύχθηκε στο Norwalk ήταν πολύ σημαντική αλλά συνάμα και η αρχή για την αναγνώριση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ σε ολόκληρο τον κόσμο.

Την συμφωνία η οποία επιτεύχθηκε την ενέκρινε και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των Η.Π.Α, με τον τότε πρόεδρο να δηλώνει ότι η συμφωνία αυτή είναι ένα θετικό βήμα για τους επενδυτές στις Η.Π.Α αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Το 2005 όμως ο Donald Nicolaisen, μέλος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς των Η.Π.Α, μαζί με μέλη του προσωπικού της Επιτροπής καθόρισαν ένα οδικό χάρτη που σκοπό είχε μέχρι το 2009 να αρθεί η συμφωνία για προσαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ με τα US GAAP. Αν μέχρι το 2009, όταν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ θαυποβάλλονταν σε έλεγχο, δεν υπήρχε κάποιο πρόβλημα, τότε θα επιτρεπόταν η συνύπαρξη των US GAAP μαζί με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στα χρηματιστήρια της Αμερικής. Τελικά η συμφωνία αυτή επιτεύχθηκε το 2007, αφού η Επιτροπή κεφαλαιαγοράς της Αμερικής συμφώνησε για την συνύπαρξη των US GAAP μαζί ΔΛΠ/ΔΠΧΠ μόνο για τις ξένες επιχειρήσεις οι οποίες χρησιμοποιούσαν για την ετοιμασία των οικονομικών τους καταστάσεων τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Αυτή ήταν η αρχή για την ανάπτυξη των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και την παγκόσμια χρήση τους στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών.

Το επόμενο βήμα ήταν να εξεταστεί κατά πόσο θα ήταν εφικτό και οι αμερικανικές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ αντί τα US GAAP, στην ετοιμασία των οικονομικών τους καταστάσεων. Στον Καναδά αποφασίστηκε ότι θα χρησιμοποιούνται τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από το 2011.

Η μετάβαση από τα US GAAP στα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ όμως θα δημιουργούσε κάποια προβλήματα. Όλες οι επιχειρήσεις, οι λογιστές, οι ελεγκτές και οι επενδυτές θα έπρεπε να θυσιάσουν αρκετό χρόνο αλλά και χρήμα για να τύχουν εκπαίδευσης ούτως ώστε να εξοικειωθούν με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Αυτό όμως μπορεί

να έχει αρνητικό αντίκτυπο σε μικρές εταιρείες εισηγμένες στα Αμερικάνικα χρηματιστήρια, οι οποίες να μην έχουν ούτε τον απαιτούμενο χρόνο για την εκπαίδευση του προσωπικού τους, πιθανών ούτε και οικονομικών πόρων και αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την απόσυρση τους από τα χρηματιστήρια. Έτσι αποφασίστηκε ότι τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ θα εισαχθούν στα προγράμματα σπουδών των Αμερικάνικων πανεπιστημίων (Nicolaisen 2005).

Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα που έπρεπε επιλυθεί είναι το γεγονός ότι οι Αμερικανοί πιστεύουν ότι η Αμερική έχει κάποια διαφορετικά χαρακτηριστικά από τον υπόλοιπο κόσμο. Αυτή η νοοτροπία που επικρατεί περιγράφεται με τον όρο «*American exceptionalism*» (Lange and Howieson, 2005). Αυτός ο τρόπος σκέψης της αμερικανικής κοινωνίας φανερώνει ότι θα είναι δύσκολο να γίνει αποδεκτή η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Αμερική και να καθορίζονται τα λογιστικά πρότυπα από μια μη αμερικανική επιτροπή.

Σε αντίθεση με τα πιο πάνω γεγονότα, υπήρχαν και αυτοί που υποστήριζαν ότι πιθανών και οι αμερικανικές επιχειρήσεις να θέλουν να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών τους καταστάσεων. Αυτό το υποστήριζε και ο Donald Nicolaisen, μέλος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς των Η.Π.Α. Αρκετές Αμερικανικές επιχειρήσεις συναλλάσσονται με εταιρείες του εξωτερικού και πιθανών να αναγκαστούν να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ αφού αυτά χρησιμοποιούνται στις χώρες αυτές. Επίσης υπάρχουν πολλές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις από το εξωτερικό, οι οποίες ετοιμάζουν τις οικονομικές καταστάσεις τους με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Έτσι η ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των αμερικάνικων εταιρειών με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ να τις διευκόλυνε στην λήψη των επενδυτικών αποφάσεων.

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των Η.Π.Α. παρατηρώντας αυτά τα γεγονότα, και αντιλαμβανόμενη ότι οι διαφορές μεταξύ των αμερικανικών και των ευρωπαϊκών λογιστικών προτύπων είναι μικρές, εξέδωσε ένα οδηγό για την μετάβαση από τα US GAAP στα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ.

Αποτέλεσμα των πιο πάνω ενεργειών είναι ότι σήμερα βρισκόμαστε πιο κοντά στην υιοθέτηση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και από την Αμερική. Ενώ η χρήση κοινών λογιστικών προτύπων ανά το παγκόσμιο πριν μερικά χρόνια φαινόταν κάτι δύσκολο και ακατόρθωτο, ενώ σήμερα η αποδοχή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από πολλές χώρες φέρνει την ύπαρξη μιας κοινής λογιστικής γλώσσας και κοινών λογιστικών

προτύπων πιο κοντά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Πλεονεκτήματα και Μειονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Με την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ ξεκίνησε να υπάρχει το ερώτημα, μέχρι σήμερα, για το αν αξίζει τελικά η χρήση και εφαρμογή τους. Κατά την διάρκεια των ετών που αυτά χρησιμοποιούνται καταγράφηκαν τόσο πλεονεκτήματα, όσο και μειονεκτήματα.

Πλεονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Τα θεωρητικά πλεονεκτήματα για την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, έχουν καταγραφεί κυρίως από τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων, τους επενδυτές αλλά και από τις επιχειρήσεις οι οποίες εφαρμόζουν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ κατά την διάρκεια ετοιμασίας των οικονομικών τους καταστάσεων.

Οι επενδυτές και οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων, πιστεύουν ότι η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ θα επιφέρει καλύτερη ποιότητα, μεγαλύτερη διαφάνεια και συγκρισιμότητα και αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να διευκολύνονται οι επενδυτικές αποφάσεις

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, από την πρώτη μέρα εφαρμογής τους, αναμενόταν ότι θα ικανοποιήσουν τις προσδοκίες των κεφαλαιαγορών σε μεγαλύτερο βαθμό σε σχέση με το γαλλογερμανικό λογιστικό μοντέλο το οποίο χρησιμοποιούσαν από κάποιες χώρες, αφού τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ προορίζονταν για την χρήση τους από τις εισηγμένες κυρίως εταιρείες και για την παροχή των σχετικών πληροφοριών προς τους επενδυτές. (Weibenberger, Stahl and Vorstius, 2004).

Επίσης με την ανάπτυξη των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, η IASB αποσκοπεί στην ετοιμασία οικονομικών καταστάσεων οι οποίες να παρέχουν πιο ακριβείς, αξιόπιστες, συναφείς και έγκυρες και αναβαθμισμένες λογιστικές πληροφορίες στους χρήστες τους. Όταν αυτό επιτευχθεί, τότε οι ατελείς πληροφορίες θα μειωθούν, η πληροφόρηση των επενδυτών θα αυξηθεί και επομένως το ρίσκο για την λήψη των αποφάσεων θα μειωθεί [Armstrong et al (2010), Ball (2006) και Palea, (2007)]. Ακόμα και να μην υπάρξει από την αρχή το επιθυμητό επίπεδο στην αναβάθμιση των λογιστικών πληροφοριών, το γεγονός ότι υπάρχει η δυνατότητα τροποποίησης και αναβάθμισης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, αφήνει ανοικτό ένα

ενδεχόμενο στην μελλοντική βελτίωση της ποιότητας των οικονομικών καταστάσεων. Αυτό είναι ένα από τα καλύτερα χαρακτηριστικά των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ αφού δίνει την δυνατότητα στην IASB παρακολουθώντας τις οικονομικές εξελίξεις παγκοσμίως να αντιλαμβάνεται τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς, να προσαρμόζεται γρήγορα στα νέα δεδομένα και να αναπτύσσει έγκαιρα λογιστικά πρότυπα .

Επιπλέον με την χρήση ενός σετ λογιστικών καταστάσεων, θα διευκολύνει σημαντικά την συγκρισιμότητα των λογιστικών πληροφοριών διεθνώς. Με την ύπαρξη μιας διεθνούς λογιστικής γλώσσας, οι επενδυτές και οι αναλυτές θα κατανοούν ευκολότερα τις οικονομικές καταστάσεις των ξένων επιχειρήσεων, αφού πλέον δεν θα υπάρχουν τα προβλήματα ερμηνείας τα οποία υπήρχαν τα προηγούμενα χρόνια. Η σύγκριση των οικονομικών καταστάσεων θα γίνεται πλέον σε μια κοινή βάση και έτσι οι επενδυτές, οι αναλυτές αλλά και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να διαβάζουν, να συγκρίνουν λογιστικές πληροφορίες και να λαμβάνουν αποφάσεις εξοικονομώντας χρόνο και κόστος αφού δεν θα χρειάζεται πλέον η κατανόηση, επεξεργασία και ερμηνεία των λογιστικών πληροφοριών οι οποίες εξάγονται από διαφορετικά λογιστικά πρότυπα. Η μείωση του κόστους της επεξεργασίας των πληροφοριών των δημοσιευόμενων οικονομικών καταστάσεων, από τους χρήστες, πολύ πιθανόν να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα των αγορών, γεγονός που είναι προς όφελος των περισσότερων επενδυτών (Ball, 2006).

Επομένως, η εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ θα ωθήσει τους επενδυτές σε επενδύσεις στο εξωτερικό και στην δημιουργία χαρτοφυλακίων με διεθνή διασπορά κινδύνου, αφού πλέον θα υπάρχει η δυνατότητα σύγκρισης της απόδοσης των επιχειρήσεων σε διαφορετικές χώρες αλλά και η μείωση της σύγχυσης που επικρατούσε στους επενδυτές από την χρήση διαφορετικών λογιστικών προτύπων από την κάθε χώρα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα για την σύγχυση που επικρατούσε στους επενδυτές από την χρήση διαφορετικών λογιστικών προτύπων τα οποία εφαρμόζονται ταυτόχρονα, είναι η περίπτωση της γερμανικής εταιρίας Daimler Benz. Η εταιρεία για να καταφέρει να εισάγει στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης (NYSE) τις μετοχές της, χρειάστηκε να ετοιμάσει τις ενοποιημένες οικονομικές της καταστάσεις για το έτος 2003, με τα Γερμανικά λογιστικά πρότυπα αλλά και με τα US GAAP. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, με την χρήση των

Γερμανικών λογιστικών προτύπων, ο όμιλος να καταγράψει κέρδη ύψους 615 εκατομμυρίων Γερμανικά Μάρκα, ενώ με την χρήση των US GAAP να καταγράψει ζημίες της τάξεως των 1,8 δισεκατομμυρίων Γερμανικών Μάρκων. Αυτή η μεγάλη διαφορά που παρουσιάστηκε στα αποτελέσματα του ομίλου, προκάλεσε μεγάλη αναστάτωση και ανησυχία στους Γερμανούς επενδυτές. Ακόμα και αν δεν επιτευχθεί ο αρχικός στόχος της IASB, δηλαδή η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ να επιφέρει την βελτίωση στην ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων, η υποχρεωτική εφαρμογή των λογιστικών προτύπων διεθνώς, θα κάνει πιο εύκολη την σύγκριση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι διεθνείς επενδύσεις και να διευκολυνθεί η ενοποίηση των κεφαλαιαγορών. [Daske, Hail, Leuz and Verdi (2008)]

Μια άλλη ομάδα η οποία θα επηρεαστεί θετικά από την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είναι οι θεσμικοί επενδυτές, αφού η δουλειά τους είναι η διαχείριση μεγάλου αριθμού μετοχών ακολουθώντας μακροχρόνιες επενδυτικές στρατηγικές οι οποίες επηρεάζουν τις τιμές των μετοχών (Weibenberger et al, 2004). Παρόλα αυτά, η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ θα λειτουργήσει και προς όφελος των μικροεπενδυτών. Με την βελτίωση στην παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων θα μπορούν οι μικροεπενδυτές να αναγωνίζονται τους επαγγελματίες επενδυτές και θα μειωθεί το ρίσκο που αναλαμβάνουν έναντι των επεγγεματιών επενδυτών (Ball, 2006).

Με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα υπάρξουν κίνητρα για τους διευθυντές των επιχειρήσεων, να ενεργούν προς όφελος των επενδυτών, αντί για το προσωπικό τους συμφέρον, αφού τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα αυξήσουν την διαφάνεια και θα υπάρξει έγκαιρη αναγνώριση ζημιών στις οικονομικές καταστάσεις, με αποτέλεσμα να βελτιωθεί η εταιρική διακυβέρνηση (Ball, 2006).

Η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από τους διευθυντές των εταιρειών, θα μειώσει την εφαρμογή της δημιουργικής λογιστικής κατά την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων. Είναι γεγονός ότι σε αρκετές χώρες, η χρήση των εγχώριων λογιστικών προτύπων επιτρέπει την χρήση διαφόρων τεχνασμάτων, αφού υπάρχουν αρκετές παραλήψεις. Με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ αυτά τα τεχνάσματα περιορίζονται. Μερικά από τα πιο συχνά τεχνάσματα των εγχώριων λογιστικών προτύπων, τα οποία περιορίζονται με τα νέα λογιστικά πρότυπα, είναι η καταχώρηση προκαταβολών ως έσοδα (ΔΛΠ_11 «Συμβάσεις Κατασκευής

Έργων»), η μη καταχώρηση μελλοντικών φορολογικών υποχρεώσεων (ΔΛΠ_12 «Φόροι Εισοδήματος»), η χρηματοδότηση εκτός ισολογισμού με χρηματοδοτικές μισθώσεις (ΔΛΠ_17 «Μισθώσεις»), η δημιουργία άμεσης ρευστότητας και κερδοφορίας με πώληση με ταυτόχρονη χρηματοδοτική μίσθωση (ΔΛΠ_17 «Μισθώσεις») κ.α. (Globaltraining, 2007).

Τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ απαγορεύουν την δημιουργία κρυμμένων αποθεματικών και επιβάλλουν την ανάπτυξη περισσότερων πληροφοριών, εμποδίζοντας έτσι στην την χρήση της δημιουργικής λογιστικής από τους διευθυντές των επιχειρήσεων και την χειραγώγηση των κερδών (Van Tendeloo and Vanstraelen, 2005)

Επιπρόσθετα με τους επενδυτές, από την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, επωφελούνται και οι επιχειρήσεις. Η χρήση και εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων θα μειώσει τον χρόνο αλλά και το κόστος που απαιτείται για την ετοιμασία τους.

Οι επιχειρήσεις προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους και γενικά τα οικονομικά τους οφέλη, προσπαθούν να εισάγουν τις μετοχές τους σε ξένα χρηματιστήρια. Το γεγονός ότι σε κάθε χρηματιστήριο υπήρχαν διαφορετικοί κανονισμοί για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, ανάγκαζε τις επιχειρήσεις κάθε φορά να ετοιμάζουν διαφορετικές οικονομικές καταστάσεις, ανάλογα με το κάθε χρηματιστήριο, σπαταλώντας αρκετό χρόνο και χρήμα, για να εισάγουν τις μετοχές τους σε διεθνή χρηματιστήρια. Αυτή η χρονοβόρα και κοστοβόρα διαδικασία πολλές φορές ήταν αποτρεπτικός παράγοντας για τις εταιρείες στο να πετύχουν εισαγωγή σε ξένα χρηματιστήρια. Με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, ο χρόνος ετοιμασίας των οικονομικών καταστάσεων, αλλά και το κόστος των επιχειρήσεων οι οποίες είναι εισηγμένες σε διεθνή χρηματιστήρια θα μειωθεί και έτσι θα διευκολύνει την πρόσβαση των επιχειρήσεων στις χρηματαγορές [Amrofo and Sellani (2005), Lange and Howieson (2005), Van Tendeloo and Vanstraelen (2005), Jones and Higgins, (2006)]. Επιπλέον οι πολυεθνικές επιχειρήσεις οι οποίες έχουν θυγατρικές εταιρείες σε διάφορες χώρες ανά το παγκόσμιο, αναμένεται να μειώσουν το κόστος και το χρήμα που χρειάζονται για την ετοιμασία των ενοποιημένων οικονομικών τους καταστάσεων, αφού η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων του επιχειρήσεων του ομίλου, θα μειώσει αρκετά την επιπλέον δουλειά που χρειάζεται για τις προσαρμογές στους λογαριασμούς των

θυγατρικών εταιρειών πριν την κατάρτηση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων του ομίλου Whittington (2005).

Ένα επιπρόσθετο πλεονέκτημα το οποίο έχουν οι επιχειρήσεις από την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, είναι η μείωση του κόστους κεφαλαίου (cost of capital). Με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, επιτυγχάνεται η παροχή οικονομικών καταστάσεων με μεγαλύτερη διαφάνεια και με πιο ποιοτικές οικονομικές πληροφορίες. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μειώνεται το ρίσκο των επενδυτών και να αυξάνεται η αυτοπεποίθησή τους. Έτσι μειώνουν τις αυξημένες αποδόσεις επιχειρηματικών κινδύνων (risk premium), και οι επιχειρήσεις εκδίδουν μετοχές χωρίς εκπτώσεις. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να λαμβάνουν περισσότερα κεφάλαια κίνησης αλλά και να ελαχιστοποιείται το κόστος κεφαλαίου τους [Daske (2006), Karamanou and Nishiotis (2005), Jones and Higgins, (2006)]. Επιπλέον η χρησιμοποίηση οικονομικών καταστάσεων τα οποία ετοιμάζονται με κοινά λογιστικά πρότυπα, θα έχει θετικό αντίκτυπο από τις διοικήσεις των επιχειρήσεων, αφού θα μπορούν να συγκρίνουν τα αποτελέσματα των δικών τους επιχειρήσεων με άλλες επιχειρήσεις του κλάδου τόσο στο εσωτερικό αλλά και στο εξωτερικό. Αυτό συνεπάγεται στην πιο εύκολη λήψη αποφάσεων σε κρίσιμες περιόδους και πιθανών να υπάρχει αλλαγή, επαναπροσδιορισμός των στόχων τους. Τις τελευταίες δεκαετίες οι διεθνής δραστηριότητες των επιχειρήσεων και οι συνεργασίες με ξένες επιχειρήσεις αυξάνονται, για να μπορούν οι επιχειρήσεις να έχουν πρόσβαση σε νέες αγορές. Η σωστή επικοινωνία και συνεννόηση μεταξύ των διοικήσεων των επιχειρήσεων, επιτυγχάνεται με την χρήση κοινού λογιστικού κώδικα, ο οποίος προσφέρεται από τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Επιπλέον η διεθνοποίηση των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων πιθανών να οδηγεί και σε εξαγορές ξένων εταιρειών οι οποίες πιθανών να ολοκληρώνονται με την αποπληρωμή σε μετοχές αντί με την χρήση μετρητών. Θα είναι επίσης πιο εύκολο για τις τοπικές αρχές να ελέγχουν την συνεργασία των εγχώριων εταιρειών με τις ξένες εταιρείες. Οι επιχειρήσεις οι οποίες εφαρμόζουν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, προσεγγίζονται ευκολότερα από στελέχη με αρκετά προσόντα και ικανότητες από το εξωτερικό. (Weibenberger et al, 2004). Αυτό είναι υπέρ των επιχειρήσεων διότι θα έχουν περισσότερες επιλογές για να στελεχωθούν με ικανά άτομα από το εξωτερικό. Η ευρεία εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, δίνει αρκετά κίνητρα στους επενδυτές να σχηματίσουν χαρτοφυλάκια με διεθνή διασπορά με αποτέλεσμα να αποκτήσουν επενδυτές και

εκτός συνόρων. Η προσέλκυση επενδυτών από το εξωτερικό, έχει θετικό αντίκτυπο στην αύξηση της ταμειακής επάρκειας των επιχειρήσεων, αφού με την είσπραξη χρημάτων από το εξωτερικό θα μπορούν να καλυψουν τρέχουσες και μελλοντικές κεφαλαιακές τους ανάγκες. Επίσης η διασπορά των επενδυτών σε ολόκληρο τον κόσμο, πιθανών να συμβάλει στην μείωση των μεταβολών των τιμών των μετοχών. (Weibenberger et al, 2004).

Η επέκταση των επιχειρήσεων στο εξωτερικό είναι πολύ πιθανό να επιφέρει μεγαλύτερη αναγνωσιμότητα στα προϊόντα των επιχειρήσεων και συνεπώς θα αυξηθούν οι πωλήσεις τους.

Αυτό κυρίως οφείλεται στους πιο κάτω παράγοντες:

Α) Υπάρχει μεγαλύτερη αναγνώριση του ονόματος των επιχειρήσεων οι οποίες δραστηριοποιούνται στο εξωτερικό και αυτό θα επεκταθεί και στις εγχώριες αγορές μέσω των αποφάσεων των επενδυτών.

Όπως οι επενδυτές, έτσι και οι πελάτες, οι προμηθευτές αλλά και άλλοι ενδιαφερόμενοι, με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, μπορούν να έχουν καλύτερη εικόνα σχετικά με τις επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα οι ανταλλαγές αγαθών και υπηρεσιών να αυξάνονται (Weibenberger et al, 2004).

Η χρήση και εφαρμογή μιας κοινής λογιστικής γλώσσας, πιθανόν να συμβάλει στην εναρμόνιση της εσωτερικής πληροφόρησης των επιχειρήσεων με την εξωτερική πληροφόρηση, η οποία σε πολλές χώρες βασιζόταν σε πολλά δεδομένα. (Spathis and Georgakopoulou (2007).

Η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ επίσης θα βοηθήσει και στην βελτίωση της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας των επιχειρήσεων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα γραφεία τα οποία προβαίνουν στις αξιολογήσεις λαμβάνουν υπόψιν την διαφάνεια, τις λεπτομερείες των οικονομικών καταστάσεων και την συγκρισιμότητα τους (Weibenberger et al, 2004).

Η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, έχει αρκετά οφέλη τόσο για τις επιχειρήσεις, όσο και για τους επενδυτές τους συντάκτες και τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων αλλά και των κεφαλαιαγορών. Με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ η ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων αυξάνεται, οι κεφαλαιαγορές των χωρών

θα αποκτήσουν καλύτερη φήμη, με αποτέλεσμα να προσελκύσουν περισσότερους ξένους επενδυτές και 'έτσι να γίνουν περισσότερο ανταγωνιστικές σε παγκόσμια κλίμακα [Hope, Jin and Kang (2006) και Armstrong et al (2010)].

Επιπλέον, οι χώρες οι οποίες δεν ανέπτυξαν εγχώρια λογιστικά πρότυπα, θα έχουν και αυτές οφέλη από την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Θα έχουν την ευκαιρία, αυτές οι χώρες, να εφαρμόσουν έτοιμα λογιστικά πρότυπα, γλιτώνοντας έτσι την χρονοβόρα και κοστοβόρα διαδικασία της ανάπτυξης εγχώριων λογιστικών προτύπων. (Whittington, 2005).

Μειονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Μετά την εισαγωγή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, υπήρξαν και κάποιες ενστάσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία εξέφρασαν τη ανησυχία τους.

Για να επιτευχθούν αρκετά από τα προαναφερθέντα πλεονεκτήματα, είναι απαραίτητο αυτά να εφαρμοστούν σωστά, να υπάρχει συνέπεια και ομοιογένεια στην εφαρμογή τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Η εφαρμογή κοινών λογιστικών προτύπων δεν σημαίνει ότι θα ωφελήσει τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων, αν αυτά δεν εφαρμοστούν με συνέπεια και αν δεν εφαρμοστούν σωστά. Αν υπάρξει διαφορετικός τρόπος εφαρμογής αλλά και χαλαρή εφαρμογή τους σε κάθε χώρα, τότε πιθανό να μειωθεί ή και να εξαλειφθεί το όφελος από την εφαρμογή τους (Armstrong et al, 2010). Παρόλο που η IASB, είναι η το αρμόδιο σώμα για την ανάπτυξη των προτύπων, δεν έχει κάποιο μηχανισμό εποπτείας της εφαρμογής τους. Δεν υπάρχει κάποιος τρόπος να ελέγξει αν αυτά εφαρμόζονται ούτε να επιβάλει ποινές σε επιχειρήσεις οι οποίες δεν τα εφαρμόζουν σωστά.

Σύμφωνα με τον Ball, 2006, υπάρχει αμφιβολία για το αν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα μπορέσουν να εφαρμοστούν σωστά στην πράξη, λόγω του ότι οι περισσότερες πολιτικοοικονομικές δυνάμεις οι οποίες επηρεάζουν την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων παραμένουν τοπικές. Αυτό θα έχει σαν επακόλουθο αρκετά τοπικά χαρακτηριστικά να μην μπορούν να παρουσιαστούν στις οικονομικές καταστάσεις με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ. Επειδή τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ βασίζονται σε αρχές, οι συντάκτες των οικονομικών καταστάσεων πρέπει να κρίνουν κατά την ετοιμασία των οικονομικών, για το αν θα εφαρμοστεί ένα πρότυπο ή όχι. Αυτό το γεγονός δίνει στις εταιρείες ελευθερία στην εφαρμογή των

λογιστικών προτύπων, η οποία εξαρτάται από τα κίνητρα τους κατά τη στιγμή της σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, τα οποία καθορίζονται από τις επικρατούσες οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές στην χώρα.

Ένα παράδειγμα της ελευθερίας που υπάρχει στην εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, είναι η χρησιμοποίηση των εύλογων αξιών, η οποία βασίζεται σε υποκειμενικές εκτιμήσεις. Αυτό συνέβηκε με τις πολιτικές πιέσεις που ασκούσε η Γαλλία για το ΔΛΠ_39 «Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση». Επίσης οι κρίσεις για τις εύλογες αξίες πιθανότατα να διαφέρουν μεταξύ των χωρών, αφού οι χρηματαγορές δεν έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά ως προς την ρευστότητα και το βάθος τους, σε κάθε χώρα (Ball, 2006). Στην πραγματικότητα, ο τρόπος με τον οποίο οι ρυθμιστικές αρχές, ελεγκτές, οι αναλυτές και οι διοικήσεις των επιχειρήσεων ανταποκρίνονται στην εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, καθορίζονται από τις τοπικές οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις [Ball (2006), Daske, et al (2008)]. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ να έχει τα αντίθετα αποτελέσματα από τα αναμενόμενα και κατ'επέκταση με την εφαρμογή των ίδιων προτύπων να μην υπάρχει ομοιομορφία στις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις θέτοντας έτσι σε κίνδυνο η ποιοτική αναβάθμιση των οικονομικών καταστάσεων ανά το παγκόσμιο. Για να εφαρμοστούν ομοιόμορφα τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα πρέπει να εφαρμοστεί ένα κοινό σύστημα, ένα διεθνές σώμα, το οποίο σε συνεργασία με την IASB να επιβλέπει την σωστή εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ για να μην υπάρχουν διαφορετικές ερμηνείες από χώρα σε χώρα. Η ύπαρξη ομοιόμορφης εφαρμογής των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα ενισχύσει τα ίδια τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ αλλά και την φήμη της IASB.

Εκτός από τα προβλήματα από την ανομοιογενή εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, υπάρχει ο κίνδυνος να υπάρξουν και επιπρόσθετα προβλήματα. Το πρώτο πρόβλημα είναι πολυπλοκότητα των προτύπων και το δεύτερο πρόβλημα είναι το μεγάλο κόστος που θα κληθούν να υποστούν οι επιχειρήσεις από αυτή την λογιστική μετάβαση.

Αναφορικά με την πολυπλοκότητα των προτύπων, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να εκπαιδεύσουν το προσωπικό τους για την κατανόηση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, αφού περιέχουν επιστημονικούς όρους οι οποίοι είναι δυσνόητοι για τους υπαλλήλους των επιχειρήσεων. Από αυτό και μόνο το γεγονός οι επιχειρήσεις θα υποστούν

ένα μεγάλο κόστος για την εκπαίδευση του προσωπικού τους. Επιπλέον ο επιχειρήσεις θα χρειαστεί να προσλάβουν επιπρόσθετο προσοντούχο προσωπικό, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί επιπλέον κόστος στις επιχειρήσεις. Η συνεχής μεταβολή και ανανέωση των προτύπων θα υποχρεώσει τις επιχειρήσεις να παρέχουν στο προσωπικό τους συνεχή εκπαίδευση για την κατανόηση των προτύπων, δημιουργώντας έτσι επιπρόσθετο κόστος προς τις επιχειρήσεις. (Hope, Jin and Kang, 2006).

Στις χώρες της Ε.Ε η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είναι υποχρεωτική μόνο για τους ενοποιημένους λογαριασμούς των επιχειρήσεων. Λόγω αυτής της υποχρέωσης η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, αυξάνοντας το μισθολογικό κόστος στις επιχειρήσεις, διότι σε αρκετές χώρες ίσως γίνει υποχρεωτική η τήρηση δυο λογιστικών συστημάτων ταυτόχρονα, ένα για τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων και ένα για τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις. Όμως επειδή σε αρκετές χώρες της Ε.Ε η νομοθεσία επιβάλλει όπως οι οικονομικές καταστάσεις των εταιρειών να ετοιμάζονται μόνο για να προσδιοριστεί ο φόρος εισοδήματος και η διανομή των μερισμάτων, με την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, ίσως υπάρξει κάποιο κενό στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων και οι οικονομικές καταστάσεις να χάσουν το νόημα τους από οικονομικής και χρηματοοικονομικής αποψης. (Spathis & Georgakopoulou, 2007)

Αν και η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, έχει φέρει μια μεγάλη αλλαγή στην λογιστική επιστήμη τα τελευταία χρόνια, έχει φέρει και κάποιες αντιδράσεις μέσα στις επιχειρήσεις. Λόγω των πολλών αλλαγών που υπήρξαν οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ότι απειλείται η θέση τους στην επιχείρηση. Αν αυτό συνδυαστεί με μια πιθανή αλλαγή στα καθήκοντα τους, τότε δημιουργείται η ανασφάλεια της έλλειψης γνώσεων και η αμφιβολία για το αν θα καταφέρουν οι εργαζόμενοι να μάθουν αυτά που χρειάζεται για να διατηρήσουν την θέση τους.

Η μετάβαση από τα εγχώρια λογιστικά πρότυπα στα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, είναι μια διαδικασία η οποία δημιούργησε προβλήματα, αφού υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ των δύο. Το πρόβλημα είναι ακόμα μεγαλύτερο στις χώρες τις οποίες οι οικονομικές καταστάσεις ετοιμάζονται κυρίως για φορολογικούς σκοπούς.

Επίσης η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θα μειώσει το κύρος των εθνικών επιτροπών καθορισμού των λογιστικών προτύπων, αφού ο ρόλος τους κατά

κάποιο τρόπο υποβαθμίζεται, λόγω της εφαρμογής των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και θα περιορίσει την ανάπτυξη νέων λογιστικών ιδεών (Ball, 2006)

Τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ που αναφέρθηκαν πιο πάνω αφορούν μόνο κάποιες θεωρίες οι οποίες αναπτύχθηκαν από τους υποστηρικτές και τους πολέμιους των προτύπων. Αυτό που θα καθορίσει αν είναι σωστά ή λάθος είναι η εφαρμογή τους στην πραγματικότητα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από τις επιχειρήσεις Εθελοντικά. Χαρακτηριστικά και κίνητρα

Η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην Ε.Ε. είναι υποχρεωτική από την 01/01/2005, αλλά αρκετές επιχειρήσεις τα υιοθέτησαν οικειοθελώς πολύ πριν το 2005. Κατά τα τέλη της δεκαετίας του '90 η εθελοντική εφαρμογή από εταιρείες οι οποίες ήταν εισηγμένες στα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια, ήταν πολύ έντονη, αφού τα χρηματιστήρια ήταν υπέρ της χρήσης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών.

Η εθελοντική εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ μπορούσε και μπορεί να γίνει με κάποιον από τους πιο κάτω τρόπους:

- Δημοσίευση δυο διαφορετικών τύπων οικονομικών καταστάσεων, ένα με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και ένα με την χρήση των εκάστοτε εγχώριων λογιστικών προτύπων.
- Δημοσίευση οικονομικών καταστάσεων με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και την προσαρμογή τους στα εθνικά λογιστικά πρότυπα.
- Δημοσίευση οικονομικών καταστάσεων με την χρήση των εγχώριων λογιστικών προτύπων και την πιο αναλυτική παρουσίαση λογιστικών πληροφοριών με την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, όπου τα εγχώρια λογιστικά πρότυπα δεν μπορούσαν να καλύψουν το κενό των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ.
- Μόνο στις χώρες που επιτρέπεται η χρήση τους, δημοσίευση οικονομικών καταστάσεων οι οποίες να είναι εναρμονισμένες με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, όπως για παράδειγμα στην Γερμανία στην οποία εφαρμόζονταν από το 1988.

Με την πρόωρη εθελοντική εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ οι επιχειρήσεις έβαλαν την βάση για την ετοιμασία χρηματοοικονομικών καταστάσεων οι οποίες θα διακρίνονταν από περισσότερη διαφάνεια. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ βελτιώνει την ποιότητα των χρηματοοικονομικών πληροφοριών οι οποίες παρέχονται στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων είτε γιατί οι εταιρείες που υιοθέτησαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ οικειοθελώς έχουν πολύ σημαντικά κίνητρα για την ετοιμασία διαφανών οικονομικών καταστάσεων (Van

Tendeloo και Vanstraelen, 2005)

Μετά από την αυξανόμενη τάση της χρησιμοποίησης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ από αρκετές επιχειρήσεις, στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, διάφοροι ερευνητές διεξήγαγαν έρευνες για να καταλάβουν γιατί αυτές οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούσαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών τους καταστάσεων και ποια ήταν τα κίνητρα τους για αυτή την απόφαση. Η βασική θεωρία αυτών των ερευνών ήταν το ότι τα πλεονεκτήματα τα οποία θα αποκτούσαν αυτές οι επιχειρήσεις από την χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είναι περισσότερα από τα μειονεκτήματα. Ο σκοπός αυτών των ερευνών ήταν να διερευνηθούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα από την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και η παροχή χρήσιμων πληροφοριών για την υποχρεωτική εφαρμογή τους το 2005.

Το 1995 ο Al-Basteki διεξήγαγε έρευνα στο Μπαχρέιν σχετικά με το πιο πάνω θέμα. Σύγκρινε 15 επιχειρήσεις οι οποίες εφάρμοσαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ με άλλες 11 επιχειρήσεις οι οποίες δεν τα εφάρμοζαν. Το συμπέρασμα του ήταν ότι οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούσαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, το έκαναν επηρεασμένες από τον εξωτερικό ελεγκτή τους. Το πρόβλημα της έρευνας ήταν ότι χρησιμοποιήθηκε ένας περιορισμένος αριθμός δείγματος, αλλά και το γεγονός ότι το Μπαχρέιν δεν είχε αναπτύξει δικά του λογιστικά πρότυπα δεν μπορούσαν να φανούν τα πλεονεκτήματα ή τα μειονεκτήματα έναντι των εγχώριων λογιστικών προτύπων.

Το 1998 οι Dumontier and Raffournier και το 1999 η Murphy, βασιζόμενοι στην έρευνα του Al – Basteki, μελέτησαν ποια είναι τα πλεονεκτήματα των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, βασιζόμενοι σε ελβετικές εταιρείες οι οποίες τα εφάρμοσαν εθελοντικά από το 1994. Η Ελβετία ήταν μια ανεπτυγμένη χώρα η οποία ανέπτυξε δικά της λογιστικά πρότυπα, σε σύγκριση με το Μπαχρέιν το οποίο ήταν μια αναπτυσσόμενη χώρα χωρίς εγχώρια λογιστικά πρότυπα. Και από τις δύο έρευνες εξάχθηκε το ίδιο συμπέρασμα, δηλαδή οι επιχειρήσεις οι οποίες εφαρμόζουν οικειοθελώς τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είχαν περισσότερες πωλήσεις σε αλλοδαπές χώρες αλλά και περισσότερες εισαγωγές σε διεθνή χρηματιστήρια. Η μόνη διαφορά που είχαν οι δύο αυτές έρευνες ήταν το μέγεθος του δείγματος που επέλεξαν, αφού οι Dumontier and Raffournier επέλεξαν μεγαλύτερο δείγμα από την Murphy.

Το 2006 οι Gassen and Sellhorn διεξήγαγαν ίδιας μορφής έρευνα, βασιζόμενοι σε Γερμανικές επιχειρήσεις οι οποίες είχαν τις δραστηριότητες τους στην Γερμανία κατά την περίοδο 1998-2004. Το 1998 στην Γερμανία επετράπη πρώτη φορά η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και των US GAAP (United States Generally Accepted Accounting Principles), αντί των Γερμανικών Λογιστικών προτύπων τα οποία εφαρμόζονταν μέχρι τότε. Είναι καλό να αναφερθεί ότι στην παγκόσμια αγορά τότε κυριαρχούσαν τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ US GAAP, ως τα μόνα ανεπτυγμένα πιο αναλυτικά. Τα αποτελέσματα της έρευνας ήταν ότι οι παράγοντες που καθόριζαν την εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και των US GAAP ήταν το μέγεθος των επιχειρήσεων, η εξωστρέφεια των πωλήσεων τους, η εθνικότητα και ο τόπος διαμονής των ιδιοκτητών και το κατά πόσον οι επιχειρήσεις ήταν εισηγμένες σε κάποιο χρηματιστήριο των Η.Π.Α.

Κατά την διάρκεια των επόμενων ετών, υπήρξε πλήθος ερευνών για την σύγκριση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ με τα εκάστοτε εγχώρια λογιστικά πρότυπα. Τα αποτελέσματα των ερευνών δεν είναι συγκρίσιμα μεταξύ τους, διότι εφαρμόστηκαν σε διαφορετικές χώρες και χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικές μεθοδολογίες σε διαφορετικές χρονικές περιόδους. Παρόλα αυτά, η διεθνής πρακτική απέδειξε ότι η αύξηση των διεθνών δραστηριοτήτων των μεγάλων κυρίως επιχειρήσεων οδήγησε προς την κατεύθυνση της χρήσης των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων. Τα νέα λογιστικά πρότυπα, ξεκίνησαν να εφαρμόζονται κυρίως από τις επιχειρήσεις οι οποίες είχαν μετοχές εισηγμένες σε ξένα χρηματιστήρια, λόγω του οι οικονομικές καταστάσεις αυτών των εταιρειών απευθύνονταν σε ξένους επενδυτές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, παρά σε εγχώριους χρήστες. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων δεν είναι εξοικειωμένοι με τα λογιστικά πρότυπα της κάθε χώρας και βασίζονταν σε πιο αξιόπιστες πληροφορίες για να επενδύσουν τα χρήματά τους. Επιπλέον νέα πρότυπα παρείχαν καλύτερη πληροφόρηση προς τους χρήστες των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών με την μελέτη και έτσι αυτό διευκόλυνε τις επιχειρήσεις να μειώσουν το κόστος κεφαλαίου τους, αφού μπορούσαν να εξασφαλίσουν καλύτερη χρηματοδότηση από τους επενδυτές. (Dumontier and Raffournier, 1998). Επίσης σε αρκετά διεθνή χρηματιστήρια επιτρεπόταν η χρήση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ και απαγορευόταν η χρήση

άλλων λογιστικών προτύπων, εκτός από τα λογιστικά πρότυπα που χρησιμοποιούνταν στην χώρα όπου βρισκόταν το χρηματιστήριο. Αυτό ήταν ένα πλεονέκτημα για τις επιχειρήσεις οι οποίες είχαν μετοχές εισηγμένες σε πολλά χρηματιστήρια αφού η χρήση μόνο των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, μείωνε το κόστος της ετοιμασίας οικονομικών καταστάσεων χρησιμοποιώντας διαφορετικά λογιστικά πρότυπα (Cuijpers and Buijink, 2005).

Ακόμα και αν οι επιχειρήσεις δεν είναι εισηγμένες σε ξένα χρηματιστήρια αλλά έχουν συναλλαγές με πελάτες και προμηθευτές από το εξωτερικό, επωφελούνται από την εφαρμογή των λογιστικών προτύπων. Τα ΔΛΠ/ΔΠΧΠ είναι πιο κατανοητά και πιο αξιόπιστα από τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων και αυτό τους κάνει να εμπιστεύονται περισσότερο τους συνεργάτες τους (Dumontier and Raffournier, 1998).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Η λογιστική στην Κύπρο και η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Η λογιστική, σύμφωνα με τις ιστορικές αναφορές που υπάρχουν, χάνεται στο βάθος της οικονομικής ιστορίας της ανθρωπότητας. Οι πρώτες αναφορές για την ύπαρξη οργανωμένων λογιστικών κανόνων εμφανίζονται κοντά στο 3000 π.Χ. στην περιοχή της Μεσοποταμίας, αφού τότε στην περιοχή υπήρχε ανάπτυξη του εμπορίου. Επίσης εμφανίζονται και αναφορές σε αρχαίες επιγραφές στην Ν. Αμερική, Αρχαία Ρώμη και Αρχαία Ιουδαία.

Το 1494 στην περιοχή της Γένοβας στην Ιταλία ο μοναχός Lucca Pacioli, με την συγγραφή του βιβλίου του ‘‘Summa da Aritmetica, Geometria, Proporzioni e Proporzionalita’’ ξεκινά η σύγχρονη ιστορία της διπλογραφικής λογιστικής όπως την γνωρίζουμε σήμερα.

Η τήρηση λογιστικών βιβλίων στην Κύπρο, θεσμοθετήθηκε αρκετά χρόνια αργότερα, κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας (1571-1878), όταν εφαρμόστηκε ο Οθωμανικός Εμπορικός Κώδικας, ο οποίος βασιζόταν στον γαλλικό Ναπολεόντειο Κώδικα. Ο Οθωμανικός Εμπορικός Κώδικας απαιτούσε από τους εμπόρους την λεπτομερή καταγραφή των εμπορικών συναλλαγών τους.

Κατά την μετάβαση στην Αγγλοκρατία (1878-1960), η λογιστική καταγραφή των γεγονότων στην Κύπρο άλλαξε και έπρεπε να γίνεται κατά τα Αγγλοσαξονικά πρότυπα. Επίσης ξεκίνησε να δίνεται έμφαση στην εκπαίδευση της λογιστικής από την Αγγλική σχολή αλλά και από άλλα τέσσερα σχολεία στην Κύπρο.

Με την εφαρμογή των λογιστικών προτύπων το λογιστικό επάγγελμα άρχισε να αναπτύσσεται και να βελτιώνεται προς το καλύτερο στην Κύπρο. Σιγά σιγά ξεκίνησαν να ιδρύονται διάφορες σχολές για την εκπαίδευση των λογιστών όπως η σχολή Λογιστών στην Μόρφου και αργότερα η Εμπορική σχολή Νεοκλέους.

Το 1961 ιδρύθηκε στην Κύπρο ο πρώτος επαγγελματικός σύλλογος λογιστών, ο Σύνδεσμος Εγκεκριμένων Λογιστών Κύπρου (ΣΕΛΚ), ο οποίος αποτελείται από τα 21 ιδρυτικά μέλη του. Κατά τις δεκαετίες που ακολούθησαν το λογιστικό επάγγελμα στην Κύπρο αναπτύχθηκε, αφού υπήρξε η ανάγκη για την σωστή τήρηση των λογιστικών βιβλίων των εταιρειών. Το 1981 ο ΣΕΛΚ υιοθέτησε τα

ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, θέτοντας τα σε άμεση εφαρμογή για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των Κυπριακών εταιρειών. Η υιοθέτηση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, είχε θετικό αντίκτυπο στην ανάπτυξη του οικονομικού τομέα, αφού οι οικονομικές καταστάσεις των εταιρειών πλέον ετοιμάζονται σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), όπως αυτά υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις απαιτήσεις του περί Εταιρειών Νόμου της Κύπρου, Κεφ. 113.

Το 2001 η Βουλή των αντιπροσώπων ψηφίζει τον νόμο 76(I)2001, με τον οποίο εναρμονίζεται η Κυπριακή νομοθεσία με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες. Στον νόμο που ψηφίστηκε καθορίζονται τα προσόντα, οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες των ελεγκτών των Κυπριακών εταιρειών. Επίσης, από τον Φεβρουάριο του 2002 καθίσταται ο ΣΕΛΚ το εποπτικό σώμα του Ελεγκτικού επαγγέλματος στην Κύπρο. Επίσης αποφασίστηκε να ακολουθείται και να εφαρμόζεται ο κώδικας δεοντολογίας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Λογιστών (IFAC). Επίσης υπογράφηκε μια συμφωνία με το ACCA του Ηνωμένου Βασιλείου για το Κοινό Σχέδιο Εξετάσεων των επαγγελματιών λογιστών αλλά και την εποπτεία των επαγγελματιών λογιστών και λογιστικών γραφείων για την καλύτερη διασφάλιση της ποιότητας των λογιστικών υπηρεσιών στην Κύπρο.

Τα χρόνια που ακολούθησαν, ο ΣΕΛΚ έχοντας την ευθύνη της επίβλεψης του Λογιστικού επαγγέλματος στην Κύπρο, συνεργάζεται με οργανισμούς, ιδρύματα, την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά τμήματα, την Κεντρική Τράπεζα, το Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, τον Κυπριακό Οργανισμό Προσέλκυσης Επενδύσεων, το ΚΕΒΕ. Σκοπός αυτών των συνεργασιών είναι η εκπαίδευση των επαγγελματιών λογιστών και η πλήρης και αποτελεσματική κατάρτιση τους στα θέματα της εφαρμογής των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών.

Επίσης έχει αναπτύξει σημαντικές συνεργασίες και σε διεθνές επίπεδο αφού είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Λογιστών (FEE), της Διεθνούς Ομοσπονδίας Λογιστών (IFAC), της Μεσογειακής Ομοσπονδίας Λογιστών (FCM) του Διεθνούς Οικονομικού Συνδέσμου (IFA). Παράλληλα διαθέτει άριστες σχέσεις και συνεργασία με τα βρετανικά σώματα Association of Chartered Certified Accountants (ACCA) και Institute of Chartered Accountants in England and

Wales (ICAEW). Επιπλέον οι Κύπριοι λογιστές εκπαιδεύονται κατά τα αγγλικά πρότυπα για την απόκτηση των επαγγελματικών των διεθνών λογιστικών επαγγελματικών προσόντων. Οι πιο πάνω ενέργειες είχαν σαν αποτέλεσμα να καταστεί η Κύπρος διεθνές κέντρο παροχής, υψηλού επιπέδου, λογιστικών υπηρεσιών σε εγχώριες αλλά και διεθνής εταιρείες.

Τα τελευταία χρόνια η Κυπριακή οικονομία έχει επηρεαστεί αρνητικά, από την διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση. Κατά την διάρκεια του 2012, υπήρξε μείωση της διαθέσιμης ρευστότητας στην αγορά της Κύπρου. Ακολούθησε μια μακρά και δύσκολη οικονομική ύφεση , ωστόσο η Κυπριακή οικονομία ξεκίνησε να ανακάμπτει το 2015 και οι ρυθμοί ανάπτυξης αυξήθηκαν το 2016. Στην ανάπτυξη της οικονομίας, ένας επιπλέον παράγοντας ο οποίος είχε σημαντική συμβολή, είναι η εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων. Παρά το προβλήματα που υπήρξαν και οι πιέσεις από τρίτες χώρες για μείωση των εργασιών των ξένων εταιρειών στην Κύπρο, το λογιστικό επάγγελμα κατάφερε να συνεισφέρει αρκετά στην ανάπτυξη που ακολούθησε.

Η υιοθέτηση και η σωστή εφαρμογή των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των Κυπριακών εταιρειών, επιβεβαίωσε στους ξένους επενδυτές ότι η Κύπρος είναι μια χώρα στην οποία μπορούν να επενδύσουν και να αναπτύξουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες τους.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΣΜΑΤΑ

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων προσπαθεί να επιτύχει ένα κοινό λογιστικό σύστημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και σε ολόκληρο τον κόσμο, αφού η υιοθέτηση και εφαρμογή κάποιων κοινών αρχών, κανόνων αλλά και διαδικασιών για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών, παρέχουν ομοιόμορφη χρηματοοικονομική πληροφόρηση σε διεθνές επίπεδο. Σε αυτό το εγχείρημα, είναι απαραίτητη η γνώση των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, αφού η μελέτη των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης απαιτεί την γνώση της λογιστικής και των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ.

Όπως αναφέρθηκε στην παρούσα εργασία, δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις των εταιρειών αποτελούν σοβαρό αντικείμενο ανάλυσης των οικονομικών αποτελεσμάτων των εταιρειών, καθώς επίσης και την βάση λήψης αποφάσεων για από την διοίκηση της εταιρείας.

Η συνεχής ανάπτυξη των επιχειρήσεων θα επιφέρει την συνεχή αναβάθμιση του λογιστικού επαγγέλματος αλλά και των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, αφού η χρήση τους αποδίδει οικονομικές καταστάσεις με αρκετές χρήσιμες πληροφορίες προς τους ενδιαφερόμενους.

Όπως αναλύθηκε στην παρούσα εργασία η ερμηνεία, εφαρμογή και η συνεχής ανάπτυξη των ΔΛΠ/ΔΠΧΠ, έχει σημαντικό ρόλο στην υποστήριξη των χρηστών των οικονομικών καθώς επίσης και στην βελτίωση και ανάπτυξη των επιχειρήσεων παγκοσμίως.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΗ

- Al - Basteki, H. (1995).** The voluntary Adoption of International Accounting Standards by Bahraini Corporations. *Advances in International Accounting*
- Ampofo, A. A. and Sellani, R. J. (2005).** Examining the Differences between United States Generally Accepted Accounting Principles (U.S. GAAP) and International Accounting Standards (IAS): implications for the Harmonization of Accounting Standards. *Accounting Forum*, 29: 219 - 231
- Apostolou, A., Dimitras, A. and Tsamis, A. (2006).** *The Transition Phase to International Financial Reporting Standards (IFRS) and Financial Information.* 5^ο Ετήσιο Συνέδριο του Συνδέσμου Επιστημόνων Χρηματοοικονομικής και Λογιστικής Ελλάδος, 15 - 16 Δεκεμβρίου, Θεσσαλονίκη
- Armstrong, C., Barth, M., Jagolinzer, A. and Riedl, E. (2010).** Market Reaction to the Adoption of IFRS in Europe. *Accounting Review*, 85 (1), 31
- Baker, C. R. and Wallage, P. (2000).** The Future of Financial Reporting in Europe: Its Role in Corporate Governance. *The International Journal of Accounting*, 35 (2): 173 - 187
- Ball, R. (2006).** International Financial Reporting Standards (IFRS): Pros and Cons for Investors. *Accounting & Business Research, International Accounting Policy Forum*: 5 - 27
- Barth, M. E., Landsman, W. R. and Lang, M. H. (2008).** International Accounting Standards and Accounting Quality. *Journal of Accounting Research*, 46, 3: 467 - 498
- Barth, M. E., Landsman, W.R., Lang, M. H. and Williams, C.D. (2006).** Accounting Quality: International Accounting Standards and US GAAP. *Working Paper, University of North Carolina and Stanford University*

Carnachan, R. (2003). *A Third Case: The Case for Competition between US GAAP and IFRS in US Capital Markets.* International Finance Seminar, Professors Howell E. Jackson and Hal S. Scot, Harvard Law School, Cambridge, Massachusetts

Daske, H. (2006). Economic Benefits of Adopting IFRS or US - GAAP - Have the Expected Costs of Equity Capital really decreased? *Journal of Business Finance and Accounting*, 33, (3/4): 329 - 373.

Daske, H., Hail, L., Leuz, C. and Verdi, R. (2008). Mandatory IFRS Reporting Around the World: Early Evidence on the Economic Consequences. *Journal of Accounting Research*, 46, 5: 1085 - 1142

Deloitte (2007). IFRSs and US GAAP. A Pocket Comparison.
<http://www.deloitte.com>

Dumontier, P. and Raffournier, B. (1998). Why Firms Comply Voluntarily with IAS: An Empirical Analysis with Swiss Data. *Journal of International Financial Management and Accounting*, 9, (3): 216 - 245

Flower, J. (1997). The Future Shape of Harmonization: the EU versus the IASC versus the SEC. *The European Accounting Review*, 6, 2: 281 - 303

Flower, J. (2005). The International Accounting Standards Board's Proposals for Small and Medium Sized Entities. A Fatally Flawed Project? *International Accountant*, 25: 16 - 18

Haller, A. (2002). Financial Accounting Developments in the European Union: Past Events and Future Prospects. *The European Accounting Review*, 11, 1: 153 - 190

Hope, O., Jin, J. and Kang, T. (2006). Empirical Evidence on Jurisdictions that Adopt IFRS. *Journal of International Accounting Research*, 5, (2)

Hora, A. J., Tondkar, H. R. and Adhikari, A. (1997). International Accounting Standards in Capital Markets. *Journal of International Accounting Auditing & Taxation*, 6 (2): 171 - 190

Jones, S. and Higgins, A. D. (2006). Australia's Switch to International Financial Reporting Standards: a Perspective from Account Preppers. *Accounting and Finance*, 46: 629 - 652

Karamanou, I. and Nishiotis, G. (2005). The Valuation Effects of Firm Voluntary Adoption of International Accounting Standards. *Working Paper*, University of Cyprus

KPMG IFRG Limited (2005). IFRS Briefing Sheet: IFRSs and the EU Endorsement Process: A Status Report. *Issue 37*

Lange, P. and Howieson, B. (2005). International Accounting Standards Setting and U.S. Exceptionalism. *Critical Perspectives on Accounting xxx*

Lantto, A - M (2006). Usefulness of Accounting Information: IFRS Compared to Domestic GAAP. Working Paper, Department of Accounting and Finance, University of Oulu

Nicolaisen, D. T. (2005). Statement by SEC Staff: A Securities Regulator Looks at Convergence. Northwestern University Journal of International Law and Business (April). <http://www.sec.gov/news/speech/spch040605dtn.htm>

Nisbett, A. V. and Sheikh, A. (2007). Accounting Scandals: Does the "Rules vs Principles" Matter? *Tennessee CPA Journal*, November

Palea, V. (2007). The Effects of the IAS/IFRS Adoption in the European Union on the Financial Industry. *The European Union Review*, 12 (1 - 2)

PricewaterhouseCoopers (2006). IFRS: The European Investors' View, <http://www.pwcglobal.com>

Vansteeger, V. (2005). The Current State of Accounting Harmonization: Impediments to and Benefits from Harmonization. Working Papers of Faculty of Economics and Business Administration, Gent University, Belgium, n. 05/322

Soderstrom, S. and Sun, K. (2007). IFRS Adoption and Accounting Quality: A Review. *European Accounting Review*, 16 (4): 675 - 702

- Spathis, C. and Georgakopoulou, E. (2007).** The adoption of IFRS in South Eastern Europe: the Case of Greece. *Int. J. Financial Services Management*, 2 (1/2): 50 - 63
- Thorell, P. and Whittington, G. (1994).** The Harmonization of Accounting within the EU. Problems, Perspectives and Strategies. The *European Accounting Review*, 3, (2): 215 - 239
- Van Tendeloo, B. V. and Vanstraelen, A. (2005).** Earnings Management under German GAAP versus IFRS. *European Accounting Review*, 14 (1): 155 - 180
- Weibenberger, B. E., Stahl, A. B. and Vorstius, S. (2004).** Changing from German GAAP to IFRS or US GAAP: A Survey of German Companies. *Accounting in Europe*, 1: 169 - 189.
- Whittington, G. (2005).** The Adoption of International Accounting Standards in the European Union. *European Accounting Review*, 14 (1): 127 – 153

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- Δημητράς Α. και Βρέντζου Ε. (2015)** Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ΣΕΑΒ.
- Νομική Βιβλιοθήκη (2007)** Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομική Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π),
- Πετράκης, Π., (2010),** Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα
- Πρωτοψάλτης Ν. (2008),** Κωδικοποίηση Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και Διερμηνειών, Εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα, 2008
- Globaltraining (2007).** Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, 2007. 4^η Έκδοση, Αθήνα

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

www.aat.org.uk

www.accaglobal.com

www.aiaworldwide.com

www.cylaw.org

www.deloitte.com

www.efrag.org

www.fasb.org

www.iaasb.org

www.iasplus.com

www.icaew.com

www.icpac.org.cy

www.ifac.org

www.ifrs.com

www.pwcglobal.com